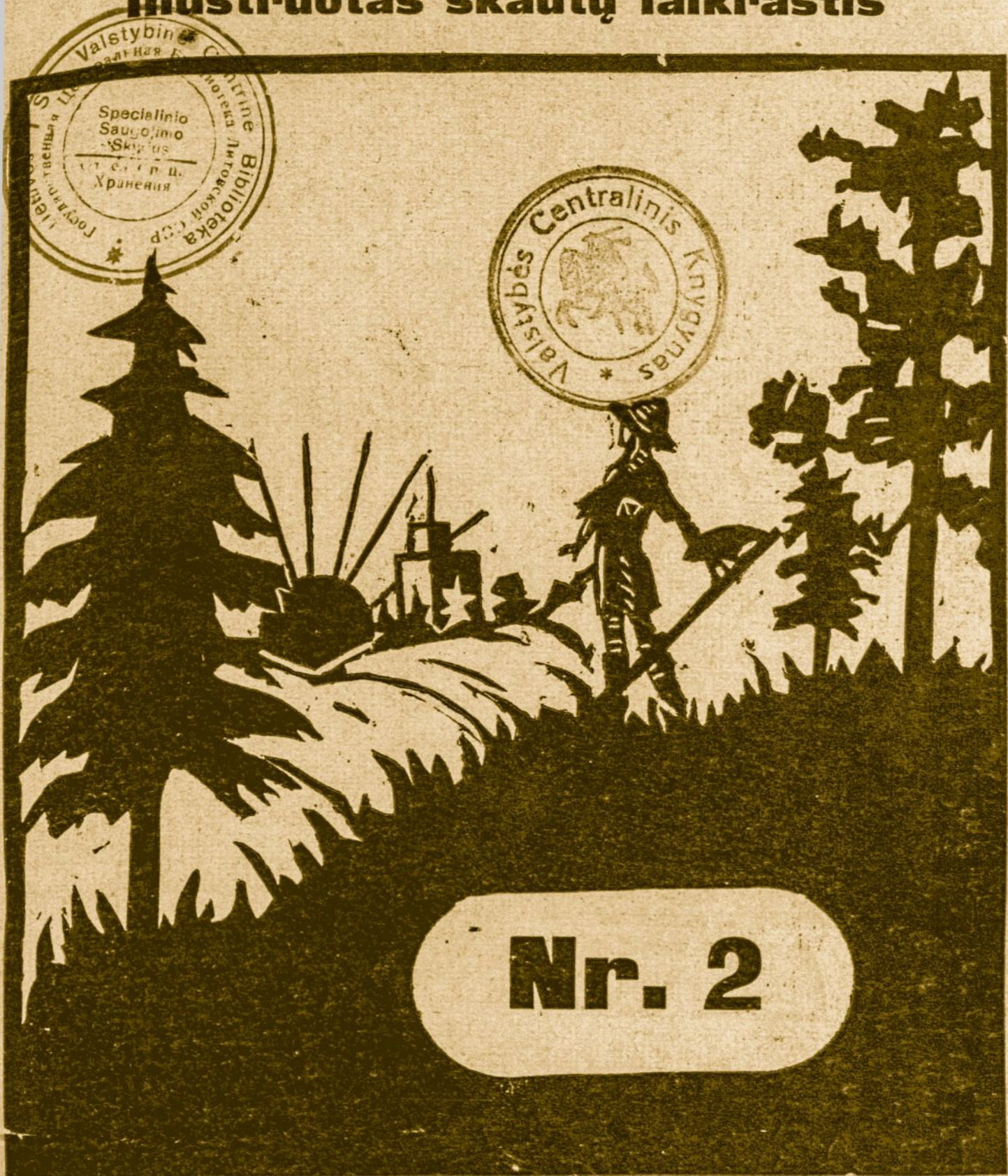

Atsk. num. 50 ct.

SKAUTŲ AIDAS

Ilustruotas skautų laikraštis

Nr. 2

KAUNAS, 1930 VYTAUTO DIDZIOJO METŲ VASARIO MĖN.

Lietuvos skautų Patrono Šv. Kazimiero šventėje sveikiname brangiuosius brolius ir mieląsias sesutes ir linkime tapti ištvermingais, kad mūsų sostinė Vilnius, kur amžinai ilsis Lietuvos skautų Patronas, taptų atvaduota!

Budėk!

Vyr. skautų štabas.

Oficialinis skyrius.

Lietuvos Skautų Asociacijos Šefo įsakymai.

Nr. 1.

Kaunas, 1930 m. vasario mėn. 28 d.

1.

Laikiniai ėjusį Seinų rajono tunto tuntininko pareigas skautą J. Šukį laikyti nuo 1929.X.19, jam pačiam prašant, nuo šių pareigų atleistu. Nuo 1929.X.19 iki 1930.I.31 laikinai šias pareigas ėjo skautas J. Drūtys.

Nuo 1930.I.31 Seinų rajono tunto tuntininku tvirtinu mokytoją A. Lėvaną.

2.

Alytaus rajono tunto tuntininką sktn. mokytoją Simaną Slavėną, jam pačiam prašant, laikyti nuo 1929.X.27 nuo tų pareigų atleistu. Nuo 1929.X.27 iki 1930.I.31 laikinai šias pareigas ėjo tunto adjutantas pasktn. J. Naujokaitis.

Nuo 1930.I.31 Alytaus rajono tunto tuntininku tvirtinu mokytoją Karolį Dineiką.

3.

Rokiškio rajono tunto tuntininką pulk. leit. Jašinską, jam pačiam prašant, laikyti nuo 1929.XI.5 nuo tų pareigų atleistu.

Nuo to laiko laikinai ėjusį Rokiškio rajono tunto tuntininko pareigas kapitoną Avižienį šiose pareigose tvirtinu.

A. Stulginskis

Lietuvos Skautų Asociacijos Šefas

V. sk. p. l. Kalmantas
Vyriausias Skautininkas

Nr. 2.

Kaunas, 1930 Vytauto Didžiojo m. kovo m, 2 d.

§ 1.

Lietuvos skautų Patrono Šv. Kazimiero ir Kauno skautų vyčių švenčių proga žemiau

išvardintiems I Kauno skautų vyčių draugovės vyresniesiems skiltininkams suteikiu paskautininkų vardus:

1. Vincui Kizlaičiui,
2. Stasiui Jakštui ir
3. Juozui Bulotai.

§ 2.

Lietuvos skautų Patrono Šv. Kazimiero šventės ir Šiaulių rajono tunto vadovų kursų — konferencijos proga Šiaulių rajono tunto adjutantei vyresniajai skiltininkei Gražbylei Venclauskaitei suteikiu paskautininkės vardą.

§ 3.

Aukščiau minėtiems vyresniesiems skiltininkams paskautininkų vardus suteikiu nuo š. m. kovo mėn. 4 dienos.

A. Stulginskis

Lietuvos Skautų Asociacijos Šefas

V. sk. pulk. leit. Kalmantas
Vyriausias Skautininkas

Dėl paaukštinių į skautininkus.

Kandidatai į skautininkų laipsnius šiemet turės rašyti atatinkamus savo pasiūlytus ir vyr. sk. štabo pritartus arba vyr. štabo paskirtus referatus. Sekantis paaukštėjimas į skautininkų laipsnius įvyks š. m. bal. m. 23 d. Tuntininkai kandidatus į šiuos laipsnius turi vyr. sk. štabui pasiūlyti ne vėliau, kaip š. m. bal. m. 1 d., o kandidatai savo rašinius tur būt turės įteikti iki bal. m. 15 d. Būtų gera, kad tuntininkai, siūlydami kandidatus, pasiūlytų ar savo nuožiūra ar kandidato pasirinkimu minėtiems rašiniams temas. Vyr. štabas, jei rastų tą temą skirtina, paskirtų rašyti pasiūlytam kandidatui.

Skt. Ant. Saulaitis

Adjutantas.

Redakcija ir Administracija
Kaunas, Laisvės Alėja 20 Nr.

Prenum. pusm. — 2 lit. 50 ct.
Atskiras numeris — 50 ct.

Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

Skautų Aidas

Iliustruotas skautų laikraštis

2 (49) nr. || 1930 Vytauto Did. m. vasario m. || VIII met.

Mūsų Patronas Sv. Kazimieras.

Kovo m. 4 d. viso pasaulio katalikai, ypač jaunimas, mini, kaip gyvenimo idealą mūsų tėvynainį šv. Kazimierą.

Lietuviai gali didžiuotis savo viengėnio didybe ir garbe, kurios jis sulaukė už savo darbus. Lietuviai bus artimesnis, suprantamesnis, kaip savas. Lietuva, įvertindama jo teigiamą įtaką, kovo m. 4 d. įrašė jį nedarbo dienas.

Lietuvos skautams ši diena yra nepaprasta, kadangi šv. Kazimieras yra jų pasirinktas globėjas. Skautai ne be gilesnės prasmės yra pasirinkę šį šventąjį savo globėju. Mat, jis dar jaunas aukštai pakilo savo asmenybe, savo dorybėmis pražydo ir sužavėjo tuos, kurie jį pažino. Jame puikiai suderintas tarnavimas Dievui ir Tėvynei—gražusis skautų šūkis.

Pažiūrėję į šv. Kazimiero gyvenimą, pamatysime, kad tarnavimas Dievui davė jam jėgų ir kilnių motyvų tarnauti tėvynei.

Tvirtai tikėdamas, kad Dievo Apvaizda valdo visą pasaulį, karštai prašydavo Jo pagalbos sau ir valstybei. Jo malda—gyvas bendravimas su Dievu. Gyvai supratęs žmogaus vertę, karaliaus rūmuose neišlepo, neištižo, bet grūdino savo valią ir stiprino dvasią.

Malda iš vienos pusės, iš antros—

psichinių pajėgų, padarė jį geležinės valios jaunikaičiu. Dievo įsakymai ir proto padiktuoti reikalavimai lengvai buvo jo įgyventi. Todėl labai suprantamas jo nepaprastas kantrumas ir mokėjimas susivaldyti. „Geriau mirti negu nusidėti“—rodo tą nepaprastą jo dvasios stiprumą ir sielos kilnumą.

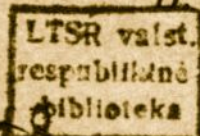
Šv. Kazimieras buvo labai gailestingas pavargėliams ir ligoniams. Nelaiminguose žmonėse jis matė savo brolius. Ši jo dorybė gyvai skatina kiekvieną skautą mylėti darbais savo artimą.

Jo nuolatinis bendravimas su Dievu, kurs reikėsi malda ir gerais darbais, pripildė jo sielą dangišku džiaugsmu. Jis visa darydavo linksmu veidu.

Ir mes, įsižiūrėję į mūsų Patroną stenkimės ugdyti savyje jo gyvenimą puošiančių dorybių. Niekados nepamirškime, kad dideli darbai ir visos dorybės išauga iš vienintelio kamieno—gyvo tikėjimo, palaikomo religinėmis praktikomis: 1) malda, 2) Sakramentais, 3) bažnyčios lankymu ir p.

Gyvenime yra patirta, kad religinei praktikai mažėjant, mažėja entuziazmas, jaunatvės dvasia, idealizmas, be ko nėra didelių darbų ir ištesėjimo pareigose.

○ darbais ir sąžiningu pareigų atlikimu kaip tik skautai turi ypač pasizymėti.

Mirė didis mūsų tautos darbininkas.

Vytauto Didžiojo m. vas. mėn. 23 d. yra mūsų tautos gilaus liūdesio data. Tada mirė garbingas lietuvių tautos veteranas, 69 metų senelis prof. Jonas Jablonskis, kuris atskleidė lietuvių kalbos paslaptis, nurodė kelius, vedančius į jos tobulumą ir grožį, pagrindė jai tvirtus ir tikslus pagrindus. Tačiau Ryg. Jon. garbingu lietuvių kalbos Tėvo vardu vadinamas ne vien todėl, kad buvo gilus, stipraus proto filologas — mokslininkas, bet ir todėl, kad jis buvo toks lietuvis, kurs taip labai brangino savo kalbą, taip vykusiai ją tobulino ir įkvėpė jos meilę savo tautiečių širdyse.

A.a. Jonas Jablonskis yra paprasto lietuvių kaimiečio sūnus. Jis 1861 met. sausio mėn. 12 dn. gimė Kubilių kaime, Bublelių valsč., Šakių apskr. Baigęs aukso medaliu Mariampolės gimnaziją, studijavo Maskvoj ir ten 1888 m. baigė istorijos-filosofijos mokslus. Čia jau pasireiškė karštu, bet sąmoningu mūsų spaudos darbininku ir uoliu savo tautos interesų gynėju.

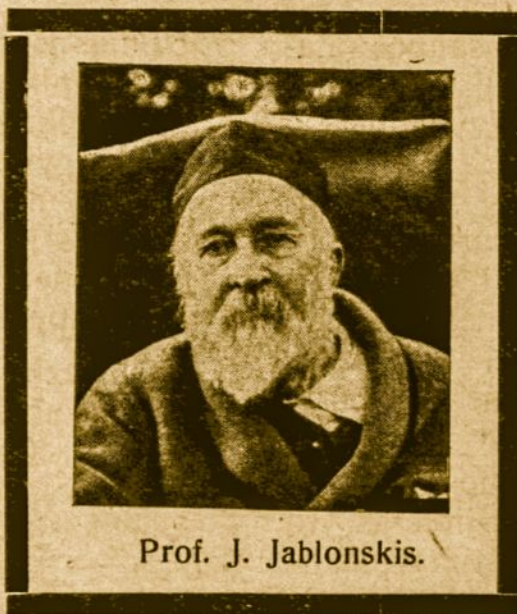
Kai būdamas studentu V. Kudirka nusikvatojo iš Maskvos lietuvių studentų būrelio darbų, tai J. Jablonskis jį ekskomunikavo, iki šis savo klaidą suprato ir garbingai atitaisė. Paskiau juodu dažnai ruošdavo „Varpo“ medžiagą ir kontakte su kitais dirbo visuomeninį darbą, rašė lietuviškas knygas iki paskutinių savo atodūsių, kiekvienas iki pat savo mirties. Kyšteldavo J. Jablonskis savo plunksną ir „Aušros“ ir vėliau labai daug „Vilniaus Žinių“ ir kitų lietuviškų spaudinių redagavimo bei leidimo darban. Caro

valdžia, vykdoma visokių Kruglodūrovų, Vziatkovičių, už visa tai jį vis kilnodavo iš vienos į kitą gimnaziją, o kartą net ir Rusijos gilumon ištrėmė.

Nežiūrint viso to, Velionies mokslo darbas yra labai didelis.

Prof. J. Jablonskis yra palikęs sau paminklą ir skautų brolijoje — su jo pastabomis ir aprobatu yra parinkti mūsų organizacijos vienetų, vyresniškūmo laipsnių ir pareigų pavadinimai.

Nors J. Jablonskis į Lietuvą grįžo palieęs, labai nesveikas, savo darbo nemetė. 1922 m. jis dirba universitete prof. darbą, universiteto tarybos keliamas garbės profesorium, bet 1926 metais dėl visiškos nesveikatos atsisako šį darbą dirbti. Tačiau ir tada prof. J. Jablonskis, pusiau apmiręs ir tik kairiąją ranką tevaldydamas, rašo, moko savo bute studentus lietuvių kalbos, verčia

Prof. J. Jablonskis.

knygas, taiso jų ir laikraščių kalbą, tėviškai bara kalbos nemokšas. Ir taip dirba iki galutinio jėgų netekimo, beveik iki paskutinio atodūσιο.

Tai begalinės energijos, nuostabaus darbštumo, sąžiningumo, pasiryžimo ir didelės protinės jėgos mūsų tautos kultūros darbininkas, mokslininkas. Jo gyvybės nustojusį kūną visai Lietuvai gedint Kaunas palydėjo su didele pagarpa į kapą.

Tėvas mirė, bet ir jaunųjų tarpe, kurie gyvendina skautizmo idėjas, paliko Sūnų ir Dukterų, kurie seka jo pavyzdį ir sąžiningai realizuos taip aiškų jo testamentą.

Pr. Padalskis.

Didžiajam rašomosios kalbos mokytojui

prof. J. JABLONSKIUI

mirus, jo šeimai reiškiamo gilos užuojautos.

„Skautų Aido“ redakc. ir administr.

Dėl mylimos motutės mirties pasktn.

V. Kizlaičiui

reiškia gilos skautiškos užuojautos

Kauno raj. t.

I sk. vyčių dr-vės štabas.

Skautui **HENRIKUI ŠPUKUI**, dėl jo mylimo tėvelio mirties, reiškiamo tikros skautiškos užuojautos

Raseinių skautės ir skautai.

Brangiam broliukui skautui **ŠPUKUI HENRIKUI**, mirus jo tėveliui, reiškiamo širdingiausios užuojautos

Vytauto Didžiojo dr-vės štabas ir skautai.

R. Lapelis.

Skautas yra artimo draugas ir skauto brolis*).

Cor unum et anima una.

1. Įžanga. 2. Draugiškumas ir broliškumas reikalingi paaiškinimo. 3. Kas yra draugiškumas ir broliškumas. 4. Be draugų negalima gyventi. 5. Kaip įgyti draugų. 6. Gero draugo prievolės. 7. Tikrasis draugiškumas niekad neišsenka. 8. Ko reikia, kad būtume draugiški. 9. Pabaiga.

1. Gražu ir garbinga, kad skautai į savo įstatus įsirašė visuotino draugiškumo ir broliškumo įstatymą. Bet dar gražiau kada jie savo gyvenimu įrodo to įstatymo reikšmę. Viešai pasauliui skelbti, kad visi žmonės yra mūsų draugai tada, kada iš visų pasaulio kampų girdėti skundai, kad žmogus žmogui vilkas, — tai tiesiog kelti išėlusioje žmonijoje revoliuciją, iš pamatų griauti žiauriausio antagonizmo tvirtoves. Tuo įstatymu skautai gražina neapykantoj skęstančiai žmonijai Kristaus paskelbtą žmonių gyvenimo santykiuose meilės dėsnį. Jie tuo kreipia žmonių akis ir širdis į prieš amžius paskelbtą Meilės Evan-

gelią: mylėk savo artimą kaip pats save; nedaryk kitam to, ko nenori, kad kiti darytų. Kas turi ausis, tegu klauso; kas turi širdis, tegu gyvena šia išganinga tiesa. Todėl mes sakome: skautas yra artimo draugas ir skauto brolis.

2. Draugiškumas ir broliškumas nėra nereikalingi paaiškinimų. Juk plėšikų gauja, susibūrusi plėšimo tikslams, arba „raudonos širdies“ žmonės, ruošdamiesi išganyti žmones peiliu ir krauju, taip pat vadinasi draugais ir broliais. Jie bučiuoja peilio ašmenis, kad daugiau galėtų padaryti žvėriškų darbų. Vargšai jie. Juk ir vilkai taip draugaujas — brolaujas, ruošdamiesi medžioklėn. Mes esame žmonės, todėl čia kalbėsime apie žmogiškąjį draugiškumą, paremtą kilnia artimo meile.

*) Iš laikraščiuo „Skautų Mintys“.
Red.

3. Kas yra draugas? Mokyklose mes visus mokinius vadiname savo draugais, pridurdami dar žodelį: geras, labai geras, malonus ir kt. Aš savo draugu vadinčiau tą, kuris man visada padeda gyventi, stengiasi mane pažinti ir suprasti. Apskritai gyvenime draugiškumas yra įvairių laipsnių. Draugiškumas tarp dviejų, trijų ir didesnio skaičiaus žmonių. Be to, ne visi ir ne su visais vienodai draugaujasi. Yra tokių draugų, kurie visu savo gyvenimu ir visais savo gyvenimo reikalais visiškai sutampa, taip kad jų draugiškumo formulė yra tokia: $1+1=1$. Kiti vėl, daugeliu savo reikalų sutampa su savo draugų reikalais, bet apskritai jie neturi mistiškos vienijančios dvasios. Tokių žmonių draugiškumo formulė yra tokia: $1+1=2$ be trupučiuo. Skautiškas draugiškumas yra pasaulinio maštabo. Vadinasi, skautams visi žmonės yra draugai, nežiūrint, kokie jie būtų: gražūs ar negražūs, turtingi ar neturtingi, dideli ar maži. Eidami visuotino draugiškumo keliais, skautai negali užsidaryti asmeniškose simpatijose ir draugautis tik su sau patinkančiais. Jie rūpinasi, kad kuo didžiausias žmonių skaičius galėtų pasidžiaugti draugiškumo atmosfera. O tai gali būti pasiekta tik tada, kada visi iš mūsų darys nors po truputį širdies aukų, kad nebūtų apleistas nieks iš mūsų tarpo, kad ir mažiausiai gamtos apdovanotas nesijaustų posūniu mūsų tarpe. Šiaip ar taip, žmogiškasis draugiškumas yra vienas iš gražiausių žmogaus širdies jausmų. Brangus ir gražus jis yra dėl to, kad jis gali būti neribojamai tobulinamas. Vadinasi, draugiškumo jausmas laike ir erdvėje gali didėti, ir didėja. Todėl visai teisingai Liakordėras sako, kad draugiškumas yra dviejų sielų sutuoktuvės, tikslu bendrai atlikti gyvenimo triūsą.

Skautiškas broliškas yra aukštesnio laipsnio draugiškumas. Kas dėl draugiškumui, tas dar labiau taikoma broliškumui. Skirtumo yra tik pradžios formosė. Skautai, kaip bro-

liai, nesupažindyti yra pažįstami, nes, tiesą pasakius, brolių nieks nesupažindina. Mistinė broliška meilė išreiškiama simbolišku kairės rankos paspaudimu.

4. Žmogus negali vienas ir tik sau gyventi pasaulyje. Jis yra įvairiausiai visuomeniniais siūlais susijęs su savo artimaisiais, su jų reikalais. Vargšas yra tas, kurs neturi draugų. Žmogus be draugo, tai dešinė ranka be kairės. Todėl žmogus ieško žmonių jūroje sau artimų sielų — draugų. Surasti sau artimą sielą, kuri mokėtų tave suprasti ir norėtų padėti tau gyventi, yra didelė laimė. Bet, norėdami turėti draugų, patys turime būti draugiški.

5. Kiti žmonės, neturėdami draugiškumo dovanos, labai dažnai perka draugą už pinigus. Bet tai juk nėra draugiškumas. Tai tik juokinga prekyba. Tokius draugus gali nusilipdyti iš molio ir draugautis su jais. Žmogaus meilės jausmas nenuperkamas už pinigus. O draugiškumo be meilės negali būti. Tai tik robotai. Kitame žmoguje meilės jausmą tik meilė gali sukelti. Širdis tik širdies kalbą supranta, meilė tik meilę pagimdo. Draugai už pinigus nupirkti, gali būti ir atpirkti. Todėl šv. Jokūbas teisingai tvirtina, kad turtai padaugina draugų skaičių. Aš sakau: turtai padaugina robotų skaičių. Draugystė valandai ar keliom minutėm — tai kelnerių draugystė. Tokie „draugai“ be blizgančio „draugiškumo“ nieko gera neturi.

Skautai neperka už pinigus draugų ir niekam savojo draugiškumo — to kilnaus širdies jausmo — už pinigus neparduoda. Būti kam nors draugu — vadinasi, būti jam gyvenimo šiluma; turėti draugų — vadinasi, būti laimingu.

6. Draugautis ir turėti gerų draugų visi norime, bet tikroju draugu būti — labai retas kuris. Tuo tarpu tikro draugo pareigos yra sunkios, bet garbingos.

Pirmiausia geras draugas turi turėti gerą širdį. Ši ypatybė yra drau-

Mūsų vyriausiam skautininkui **Mikui Kalmantui** ir p-lei **Vandai Gintilaitei**, išengusiems į naują gyvenimą, linkime daug daug laimės ir visokeriopo džiaugsmo!

Vyr. sk. štabo nariai,
„Skautų Aido“ redakcija ir administracija.

Lietuvos skautų brolijos vyriausiojo štabo viršininką vyr. skautininką pulk. leit. **Kalmantą** susituokus su p-le **Gintilaite** širdingai sveikiname

Kauno tunto I-ji skautų
vyčių draugovė.

Širdingai sveikinam mūsų brangų vyr. skautininką **M. Kalmantą** ir **p. V. Gintilaite**, jų šeimyninio vainikavimo dieną

Šiaulių raj. t. tuntininkas,
tunto štabas ir skautai.

giškumo sąlyga. Be gyvo, šilto širdies jausmo negali būti draugiškumo. „Žmogus, nepažįstas švelnumo ir meilės jausmo, yra ne kas kitas, kaip girgždas ratas“ (V. Hugo). Draugiškumo kalba yra širdies kalba. Švelnumas kalboje, darbuose draugiškumui yra būtina. Neturės draugų tas, kurs kaip ežys visados pasipūtęs savo artimą žeidžia, kurs kaip dvyliis ragus užsiugdęs žmones bado. Žmogaus garbė yra mylėti daugiau, negu mus myli, ir niekados meile nenusileisti kitam (Nyčė).

Tikras draugas visados yra pasiruošęs savo draugui padėti, reikiant už jį ir dėl jo pasiaukoti. Jis pats siūlo pagalbą nelaimės ištiktam savo draugui, nesitikėdamas užmokesčio. Už pinigų bet kas gali padėti. Ir šuo, užuodęs mėsos kvapą, laižosi ir yra geras. Priežodis sako: tą tikru draugu pasirink be baimės, kurs pamylėjo prie pirmos nelaimės. Aišku, kad tikras draugas tik į balių laukia užprašomas; nelaimėje jis neprašomas aplanko. Bėda, nelaimė — tai vienintelė svarstyklė žmogaus draugiškumui pasverti (Plutarkas). Tik nelaimėje galime sužinoti, kiek mes tikrų draugų turime. Jei tau skauda — turi ir tavo draugui skaudėti. Jis turi tave ne tik iš likimo teikiamų pavojų gelbėti, bet ir iš tų pavojų, į kuriuos tu eini užklydęs blogais keliais. Nėra jis tavo

draugas, jei nesistengia tavęs pataisyti — atitraukti nuo blogo.

Užuojauta yra svarbiausias akstinas, verčias žmogų gera daryti. Juk kiekvienam skausmu suvirpa širdis, kada jis pamato žmogų nelaimėje kenčiantį. Skautui nieks nedrįs pasakyti: tu palikai savo širdį namuose, akis ir ausis, kad nematai, negirdi ir neužjauti manęs, varguose skęstančio... Tačiau skauto užuojauta nesibaigia gražiais žodeliais: jis ją apvainikuoja pasiaukojimu. Jis ir mirti yra pasiruošęs už ir dėl savo draugo. Kilni ypatybė yra būti užjaučiančiu draugu. Tokie draugai geriau sutinka kentėti, negu nejausti. Šiurpas krato pamąščius apie tokius, kurie nieko nemylti ir norėtų vieną dieną palaidoti sausomis akimis ir patenkintomis širdimis visą žmoniją...

Ne tas yra draugas, kurs apgailėstauja, bet tas, kurs gelbsti.

Aš nesuprantu ir nelaikau draugu to, kuris man pavydi. Draugo pareiga yra trokšti gero savo draugui, o ne pavydėti. Pavydo ir puikybės diegai neranda jo širdyje vietos. Jis noriai pripažįsta kitiems garbę ir džiaugiasi jų laime, kaip sava. Apskritai draugiškumas nėra pavydus. Man dar smagiau yra, kad mano draugui vyksta gyventi, kad jis vis daugiau susiranda draugų.

(B. d.).

Maloniems Kauno raj. tunto tuntininkui, Šiaulių raj. tunto vadovų kursų dalyviams, Telšių sk. remti dr-jos valdybai ir visiems kitiems skautų vadovams ir skautams, savo nuoširdžiais sveikinimais ir linkėjimais suteikusiems mūsų šeimyninio gyvenimo pradžioje daug džiaugsmo nuoširdžiai skautiškai dėkojame
Vanda ir Mikas Kalmantai.

Mt. Ilgesys.

Ji.

Iš „Negrižtančių dienų“.

Ji gimė toli nuo mūsų krašto: saloj, kurios krantus plauja mėlynos jūrų bangos. Ją pagimdė kilni žmogaus siela, kupina didžiųjų troškimų ir nemirštančių minčių.

Ji aplankė visus kraštus ir viso pasaulio tautas. Visur ją sutiko džiaugsmo pripildytos jaunuųjų širdys.

Ji laukiama ir pakrypusiose vargo pirkutėse, niūksančiose kalnų šlaituose, ir žaliųjų lygumų slėniuose, ir žavinguose didikų rūmuose, paskendusiuose miesto ūžesy.

Ji nedaro skirtumo įvairiausių tautų ir tikybių žmonėms. Visi, kurie ją myli ir gerbia, yra vienos šeimos nariai.

Ji smerkia luomų išdidumą ir nesantaiką. Ji visus maloniai sutinka, kurie ateina jos nesibaigiančion puoton sužinoti gyvenimo paslapčių.

Prieš jos didingą sielą lenkiasi ir vargo slegiamas elgeta ir aukso rūbais pasipuošęs karalaitis.

Jos slaptina siela domisi ir išdidus mokslininkas ir nemokytas, prastas žmogelis.

Ji patarnauja ir baltaplaukiui seneliui ir mažam kūdikiui. Visi jos sielos gelmėse randa savo dvasiai reikalingo peno.

Ji kiekvienam moka būti angelu skausme ir vadovu tamsumoje.

Ji išengia jaunuolių širdysna su žaidimų šūkiiais ir dainos garsais, bet vėliau sukuria juose kilnių minčių aukurą.

Ji yra mažam vaikui motina, jaunuoliui — mylimoji, seneliui — ramintoja, džiaugsmo nešėja.

Ji dovanoja žmogui nematomą laimę ir suteikia tyrą, nuoširdų džiaugsmą.

Jos globojamam gyventi verta šimtą kartų, nes ji kartais karčią gyvenimo taure pasaldina savo meilia šypsena.

Ji išmoko, kaip skausme ir ašarose turime ieškoti laimės spindulėlio.

Jos paslapčių šaltiniuose, jei ieško, randa viską, ko gali trokšti jauno žmogaus širdis.

Ji labiau myli gamtą, aukštuosius kalnus, žaliuojančius miškus ir gėlėmis iškaišytas lygumas, ne kaip dulkėtas gatves

žvangančias vyno taures ir šturpų, gyvenimo juodumų pridengtą, džiaugsmą.

Ją pažinti ir suprasti neužtenka vien pažvelgti į jos gražų rūbą, bet reikia sukaupti visas jėgas, kad galėtum išvelgti jos sielos gilumon ir rasti tas sėklas, kurias ji barsto į jaunuolių širdis.

Kas ją pažino ir suprato jos didybės paslaptį — nesiskiria su ja, ji lieka amžinai jo mylimuoju draugu, vadovu, patarėju, džiugintoju ir ramintoju.

Ji yra geriausia gyvenimo mokykla ir sumaniausia mokytoja, nes ji puikiai sugeba suderinti šturpius skambančius gyvenimo disonansus ir paversti juos švelnia harmonija.

Ji nebijo tų, kurie nuskyne jos žiedus, prisiekę ją mylėti, paskui užmiršta viską ir suteršia jos skaistų, žibanti rūbą žemės dulkėmis.

Ji neprigyja drumzlinoj širdy, bet nyksta jon patekusi, kaip baltoji sniegulė, nukritusi į rudens purvyną.

Visus, kurie jai gyvena, ji nuves į tą slaptinę kraštą, kurio visi ilgisi ir trokšta pamatyti!

Saliutuokime!

Broliai skautai! Skautų saliuatas yra broliškumo ir pagarbos ženklas. Saliutuodami savo vadovams ar sau lygiems broliams skautams, mes parodome, kad mūsų broliškumo ir pagarbos jausmas nėra ataušęs, ir didžiuojamės, kad priklausome skautų brolijai. Saliutuok visados: su unifarma ir be uniformos. Vyresniesiems ir vadams visados saliuotuok pirmas. Nesakyk vyresniesiems „budėk“, bet visada atsakyk „budžiu“. Tegu tavo draugai žino, kad tu esi skautas. Tegu žino visi skautų vadai ir vyresnieji, kad ir tu esi geras skautas. Saliutuok visur: gatvėje ar sueigoje, kur tik sutinki savo brolių — sesutę skautą-ę. R. S.

Vyr. sktn. J. Kuprionis.

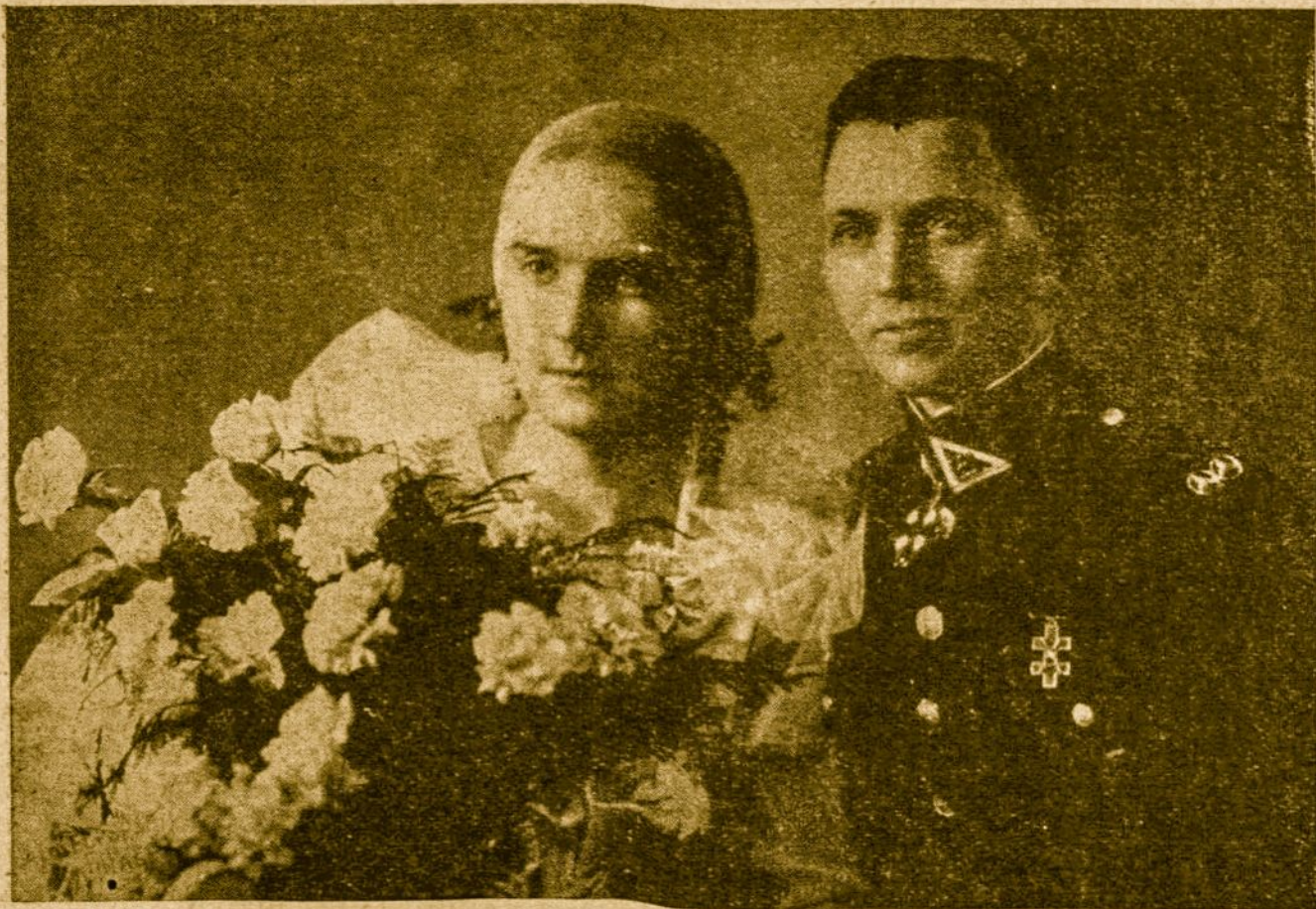
Jūros skautai.

Skautų sistema pasižymi savo praktiškais metodais. Negana skautams yra dalykas žinoti, bet reikia jis ir mokėti. Jei mums reiktų nusiskusti, tai tik dėl to, kad mes gal nemažai ko žinome, bet nedaug ką mokame. Pagrindinis skautystės uždavinys—padėti jaunuoliams susidaryti kiek galima tobulesnę būdą — charakterio formą. Šio tikslo siekdami, skautai stengiasi išmokyti ir visokių darbų. Ir todėl matome, kad skautų programoje daug vietos užleidžiama specialybėms. Kai kuriose specialybėse lavinasi ne tik pavieni skautai, bet ir ištisos skiltys, būreliai, draugovės ir t. t. Net brolijoj susidaro atskira šaka. Taip, pav., yra jūros skautai, kurių pagrindinė specialybė yra kuodaugiausia išsilavinti jūrininkystės srity. Ir ji yra susidariusi charakteringą atspalvį taip

sakysim, jūros skautų uniforma, visiškai skirtinga nuo bendros brolijos skautų uniformos. Tiesa, užsieniuose, kiek teko matyti, jūros skautų uniforma mažiau skirtinga nuo bendrosios skautų uniformos.

Ne vienas gal kartais abejoja ar mūsų kraštui tikslinga kreipti daug dėmesio į jūrininkystę. Tačiau pakanka rimčiau pasvarstyti ir lengvai pastebėsime, kad ši abejonė nereikalinga. Energingiausios ir pirmiausiai pasiekusios aukštesnę kultūros laipsnį tautos, yra jūrų sričių tautos. Pav., anglai, nedidelė tauta, sugebėjo savo protektoratan patraukti skaitlingiausias tautas su didžiausiais žemės plotais ir turtais.

Dabartinis mūsų priėjimas prie jūros patenkina bent svarbiausius reikalus. Nors jungiamės su jūra ir ne

Mūsų Vyriausias Skautininkas ir jo jaunoji ponja, tuoj po sutuoktuvų.

taip dideliu plotu, vis dėl to turim šią, jūrininkystės, sritį kiek galima labiau išplėsti, įstiprinti jūroje. Užtat reikia džiaugtis, kai susirenka jaunuomenės, kuri susiinteresuoja jūra ir jūrininkyste. Jų uždaviniai labai gražūs ir dideli. Jiems tenka labiau padėti ir, todėl į jūros skautų organizavimą reikia atkreipti daugiau dėmesio.

Organizuojant jaunuolius į jūros skautus vis dėl to nereikia pamiršti, kad jūros skautai pirmiausia turi būti *skautai*, o tik prie to jūrininkai. Skautystė yra priemonė jaunuoliui tobulėti, o jūrininkystė — specialybė šios rūšies žinioms pagilinti. Neabejojama, kad žmogui svarbiau yra turėti gerą būdą, kaip kai kurių specialybių. Ir jei iš jūros skautų atimti skautiškumą, tai ši organizacija taptų visai kas kita. Kuomet gi jūrininkystės specialybė suderinama su skautystės principais, gaunasi graži harmoninga, atitinkanti didelius pasiryžimus dvasia, ir tokioj aplinkumoj bręsdamas jaunuolis išaugs tikrai vertu tėvynės sūnumi ir geru jūrininku.

Mūsų brolijos darbe ligi šiol vis dar nesusikristalizuoja ir neišvengia klajojimo ir jūros skautų tipo klausimas. Mūsų jūros skautai kartais (žinoma, negalima to pasakyti apie visus) nori ir net mėgina pirma būti jūrininkais, o antroj vietoje — skautais. Iš to susidaro netikslumas, nuo kurio nukentčia skautiškumas, tokiu atveju nebeapimama visa, kas skautiškumui reikalinga, o tik kai ką, kas pačiam jaunuoliui labiau patinka. Jūrų gyvenimas yra skirtingas.

Ten žmogus pergyvena visokius netikėtumus, pavojus, o šio viso dažnai geriausi draugai būna gėrimas bei rūkymas. Nestebėtina, kad daugelis jūrininkų yra prie tų dalykų pripratę. Betgi jūrininkas tai dar nebū-

tinai yra alkohikas ar nikotininkas ir daug yra visai šių nuodų nevartojančių. Tačiau esanti jūrininkų tradicija išsigerti. Šios tradicijos vilioja ir kairiuos mūsų jūros skautus. Ir dažnai toks skautas, nežiūrint to, kad jis gal dar ir jūros nėra matęs, pasijunta dideliu jūrininku, na, vadinasi, jam jau leista sekti ir tokių jūrininkų, „tradicijas“. Taip jis save pateisina. O jei laive plaukiodamas koją sušlapo, tai ir nuodėmės atleistos.

Šie ir panašūs dalykėliai į skautų dvasią įneša demoralizuojančio elemento. Brolijoj, kur įstatymuose ir praktikoje visu stropumu daboja jaunuolių blaivumas ir skaistumas, tos „tradicijos“ sukelia nepasitenkinimą. Vienas kitas jūrų skautas susilaukia užmetinėjimų, o su tuo būna ir jų vardas pažeminamas.

Ar jūros skautams reikia prisilauki 10-to skautų įstato? Kitokio ir negali būti atsakymo, kaip tik tas, kad reikia. Juk jūrininkui anaipol nėra privalomas dalykas gerti ar rūkyti. Jaunuolio uždavinys yra išaugti stipriu, sveiku, ko jis negalės pasiekti vartodamas nuodus. Arba imkim klausimą atvirkščiai: kokios priežastys verčia mūsų jūros skautą neprisilauki 10-to įstato?..

Na, nėra tokių priežasčių! Imkim, kad jiems būtų padaryta išimtis. Rūkymas ir gėrimas yra viliojanti dalykai. Bet gi juk ne visi jūr. skautai išeis į tikruosius jūrininkus, gi nemažai daliai gal visai neteks jūros ir pamatyt. Išėina, kad jūros skautų draugovės būtų mokykla, kur jie bekitko išmoksta ir papranta gerti ir rūkyti. Prie tokių dalykų eiti mes negalime ir jūros skautams turi būti privalomi visi skautų įstatai ir papročiai be jokių lengvatų ir išimčių.

Eikime į jūrą, tik eikime į ją blaivūs, sveikai išsiauklėję, ir tuomet tikrai daug laimėsime!

Jūros skautų ženklėlis.

Ar nepadaryti tokio dalyko?

Mūsų organizacija vis labiau plečiasi. Ir mes esam susirūpinę tą jos plėtimąsi padidinti ir pagilinti. Šiam tikslui turime įvairių priemonių. Be to rūpinamės ne tik įtraukti naujų narių į skautų eiles, bet taip pat krepiam ypatingo dėmesio ir į visuomenę, tariant, laukiam ir jos pritarimo, šiekios ar tokios paramos ir todėl norime, kad ta visuomenė mus suprastų. Tam dalykui siekti yra taipgi įvairių sąlygų, būdų.

Šiuo tarpu noriu pakalbėti apie vieną, mano nuomone, labai svarbų mūsų organizacijai dalyką.

Š. m. vasaros pradžioje Kaune ruošinama didelė Lietuvos ž. ūk. ir pr. paroda. Visi Lietuvos pramonikai, pirkliai ir visi kiti, kurie turi kokios nors ekonominės ar kultūrinės reikšmės mūsų kraštui, ją susirūpino ar jai ruošiasi. Manau, kad ir mes skautai turėtumėm pasinaudoti ž. ū. ir pr. parodos proga. Būdų mums čia pasirodyti rastųsi nemaža. Viena, kad parodon atvyksta skautai-ės gali būti uniformoje, mes be to dar galėtumėm kokiose nors parodos iškilmėse, pav., jos atidaryme, dalyvauti organizuotai; eiti kokias nors garbės sargybos pareigas; nusilpusiems ar sužeistiems suteikti pagalbą; parodoje turėti sanitarinį skautų skyrių, informacijų teikimo punktą ir t. t. Be abejo, vienu ar keliais čia suminėtais būdais galėtumėm

patarnauti atsilankantiems į parodą žmonėms ir tuomi padėti parodos komitetui, kuris, manau, gerai informuotas dėl šių mūsų gerų norų, suprastų ir įvertintų mūsų pasitarnavimo svarbą.

Būtų labai reikšminga, kad toje pačioje parodoje mes galėtumėm įrengti ir *skautišką paviljoną*. Tas dalykas tur būt neliktų be naudos mūsų organizacijai. Ir visuomenė turėtų nors mažos progos sužinoti šį tą apie skautus, mūsų organizaciją.

Tame paviljone galėtų būti įstatyti įvairūs skautų ir skaučių išdirbiniai, rankdarbiai ir kt. Bet ypač, rodos, čia mes turėtumėm kreipti ypatingo dėmesio į „skautiškos išvaizdos ekspoziciją“, vadinasi, į tokius, kurie vaizduotų mūsų skautų gyvenimą, ideologiją, metodus, sistemą ir t. t.

Be to, būtų labai gera skautų paviljoną aplankusiems įteikti atitinkamos literatūros apie skautus. Gal būt rastų ir lėšų išleisti specialinę brošiūrėlę, teikiančią įvairių informacijų apie skautizmą. Kitą literatūrą, pav., „Skautų Aida“, „Skautystė“ ir pan. galėtų ir už pinigus pardavinėti.

Vyr. sk. štabas šiam sumanymui pritariaš ir kuo galėdamas paremsias, o Kauno tuntas žada imtis iniciatyvos šį dalyką suorganizuoti. Visiems kitiems skautams, kitiems tuntams, be abejo, teks uoliai prisidėti.

A. S.

Vyr. sklt. V. Kastanauskas.

Šis tas apie pėdsakus.

Kiekvienas skautas turi būti *visa-dirbis*. Jis turi mokėti tokių darbų, kuriais jis galėtų būti naudingas, ir visuomenei, ir atskiram žmogui, ir sau. Tarp daugelio naudingų dalykų skautas turi mokėti padaryti pėdsakų nuospaudas. Šis mokėjimas kartais gali būti nepaprastai svarbus ir reikšmingas.

Pėdsakų apsaugojimas. Labai svarbu yra mokėti apsaugoti rastą

pėdsaką. Jei pėdsakas rastas trobe-syje bei kurioje kitoje uždengtoje vietoje, tai pakanka rastą pėdsaką uždengti lenta, po kurios galais padėti pagalėlius, kad lenta nesiektų pėdsako. Ore pėdsaką reikia uždengti medine dėže, kokiu puodu, arba viršuje pėdsako padaryti pinučius ir uždengti juos brezentu ar kita neperlyjama medžiaga. Aplink pėdsaką reikia iš-

kasti griovelius, kad lyjant vanduo galėtų nubėgti nesunaikindamas pėdsako. Sniege rastas pėdsakas uždėngiamas dėže, kuris apipilama sniegu, kad esant atodrėkiui ar saulei šviečiant, pėdsakas neištirtų.

Pėdsakų nuospaudos. Svarbu mokėti nuimti pėdsako formą. Labai išsiplatinęs yra atliejimo būdas. Pėdsakų atliejimas daroma stearinu, vašku, kljais, laju, kalkių mišiniu, cementu, gipsu ir t. t. Pastaruoju metu labiausiai išsiplatino gipsas, kaip palaikas medžiagos ir tūrio pastovumą. Todėl ir atliejimas pėdsakų formos ir vadinamas *gipsavimu**).

Prisiruošimas gipsuoti. Reikia turėti geriausio gipso. Gero gipso galima gauti tepetų krautuvėse po 30—50 centų už kilogramą. Nugipsuoti vidutinio gylio pėdsaką pakanka $\frac{1}{2}$ kilogr. gipso. Gipsas turi būti visas sausas. Indą paruošti tešlai reikia imti prasčiausią. Užtenka, jei jame tilps 4—5 stiklai vandens. Vienam pėdsakui gipsuoti į tokį indą reikia įpilti 1— $\frac{1}{2}$ stiklo vandens. Svarbiausia reikia atsiminti, kad *darant gipsinę tešlą gipsas beriamas į vandenį, bet ne atvirkščiai*. Beriant gipsą reikia

nuolai paplokščiu pagalėliu maišyti, kad tešloje neliktų nė mažiausio trupinėlio ir ji būtų vienodo tirštumo. Gipso tešlos tirštumas turi būti toks, kaip blynų, arba kiek skystesnis, — kaip skysto kieseliaus. Jei pasirodo, kad yra perdaug vandens, tai galima jį atsargiai nupilti arba pašalinti sugeriamuoju popieriu. Kadangi gipsas greit kietėja, tai tešlos patartina daryti nedaugiau, kaip vienam pėdsakui. Kiekvieną kartą likusią tešlą po gipsavimo reikia tuojau išpilti iš indo, kad ji nesukietėtų ir nepriliptų prie indo šonų ir prie maišiklio, nes vėliau tokį gipsą sunku nuvalyti.

Gipsavimas kietoje žemėje. Paruošta tešla atsargiai pilama į išvalytą pėdsaką. Kad tešla savo svoriu nenugriautų pėdsako kraštų, reikia pirmiausia užpildyti įdubesnes vietas (užkulnio, pado įspaudimus). Į pėdsaką pilama tiek tešlos, kad ploniausioje vietoje būtų nemažiau 3 centimetrų storumo. Kad pėdsakas būtų tvirtesnis, reikia į tešlą išpausti keletą iš anksto pasigamintų balonėlių, bet taip, kad jos nesiektų dugno. Galima ir neįspausti į gipsą, bet padėti viršuje. Tada dar reikia apipilti jas gipsu. Jei

pėdsakas yra negilus, kad tešla neišsiliėtų, galima aplink pėdsaką padaryti iš tos pat žemės voliuką. Įpiltas gipsas greit sukietėja. Geras gipsas sukietėja po 15—20 minučių, blogas kiek vėliau. Patikrinti, ar tešla sukietėjusi, galima prisiliečiant prie jos pirštais. Gipsui sukietėjus, atlieją reikia atsargiai išimti ir nuvalyti, žemes nubraukiant, vandeniu nuplaunant ar šepetėliu nuvalant.

Gipsavimas minkštoje žemėje. Daug sunkiau yra gipsuoti pėdsakus minkštoje žemėje, smėly ar miltuose. Prieš gipsuojant būtinai reikia sutvirtinti pėdsaką, kad pilamoji tešla nesugriautų jo kraštų arba nors neiškreiptų jo formos. Sutvirtinti pėdsako paviršių galima kljū ir spirito mišiniu. Apipurkšti galima purš-

Pėdsako gipsavimas ir sutvirtinimas.

*) Kiekvienas skautas turėtų mokėti gipsuoti. Iš gipso jis gali padaryti parodai ir sau įvairiausių dalykėlių, k. a.: lelį, Gedimino stulpų, įvairių paveikslų, bereljefų ir kt., žinoma, iš anksto padarius iš molio ar kitos kietesnės medžiagos atatinamas formas. V. K.

II Mirgos draugovės draugininkei

ses. O. Sakalaitei

dėl jos tėvelio mirties reiškiamo gilios užuojautos

Kauno tuntininkas ir tunto štabo nariai.

Gerb. draugininkei

ses. Sakalaitei

dėl jos brangaus tėvelio mirties reiškiamo giliausios skautiškos užuojautos

II Mirgos draugovė.

kiamuoju kvepalų prietaisu, šepetuku (braukiant per jį pirštu) ir t. t. Spiritas greit išgaruoja, o klijai sukietėja.

Taip kartojant keletą kartų galima gauti pakankamo tvirtumo pėdsaką. Sutvirtinus gipsuoti paprastu būdu.

„Dirbti ar nedirbti?“

Ne vienas kokio nors skautų organizacijos vieneto vadas yra susirūpinęs geru savo vieneto veikimu. Ne tik vadai, bet ir eiliniai skautai, kaip pridera, labai rūpinasi ir stengiasi, kad jų skiltis ar dr-vė veiktų, pasirodytų ir neatsiliktų nuo kitų.

Štai mūsų brolijoj nuo 1929 m. pradžios vyksta konkursai dėl skydų, kuriuos, 1928 m. Lietuvoje apsilankęs, anglų skautų veikėjas gen. A. Burt'as brolijai padovanojo, kad vyr. skautų štabas juos skirtų geriausiai veikiančioms ir labiausiai pasižymėjusioms draugovėms. Gavęs skydus, jų yra 2—skautams ir skautėms po 1, vyr. sk. štabas išleido konkursų taisykles (žiūr. „Sk. Aidas“ 1929 m. nr. 1 ir 2 ir 1930 m.—nr. 1).

Konkursų programoje numatyti darbai vertinami taškais. Per konk. metus daugiausia taškų surinkusi dr-vė, vieniems metams laimi skydą. Praeitais metais abu skydus laimėjo dvi Šiaulių dr-vės: I Mirgos ir II Lapinų. Kam šiomet ši garbė teks, tuo tarpu atsakyti negalima. Šių metų konkursai baigiasi *balandž. m. 23 d.* Tada bus išspręsta, kurios dr-vės bus apvainikuotos energingiausiomis ir veikliausiomis. Šių konkursų darbas nėra koks specialus ar dirbtinas. Bet nor^{liai} ma

veikianti ir progresuojanti draugovė ar atskira skiltis jau yra kandidatė į laimėtojas. Derėtų suprasti, kad skautų sistema reikalauja nuolatinio veikimo, darbo, judėjimo, ir pažiūrėjus į konk. taisykles, bus aišku, kad darant tuos būtinus veiksmus, kuriais reiškiasi skauto, skilties ar draugovės tobulėjimas, tuo pačiu yra dalyvaujama ir konkursuose dėl šių dviejų skydų.

Iš konkursų rezultatų, juos palyginus tarp įvairių vienetų, galima persistatyti draugovių bei skilčių veikimas.

Kadangi konkursuose ex officio dalyvauja visos draugovės ir atskiros skiltys, tai nė vadovams nė skautams nebetenka durstinėti pirštus ir spėlioti: „dalyvausim — nedalyvausim?“ — Vis vien bus — *dalyvausim*, jei dr-vė ar a. skiltis kiek nors veikia. Vyr. sk. štabas žinias apie konkursų rezultatus renka per tuntininkus iš visų draugovių ir atsk. skilčių.

Nors laiko iki II konkursų pabaigos liko nebedaug, tačiau liko pats geriausias ir daugiausia progų turįs laikas. Čia šventės, parodos, kursai ir t. t.

Taigi, baimė ir „atsargumas“ nereikalingi. Dirbkime!

Sk.

Skaute! Vytauto Didžiojo metai yra pasiryžimo ir didelio darbo metai — Tu būk pats pirmiausias darbininkas. Štai artinas skautiškos šventės, rankdarbių parodos, stovyklos ir t. t. — tinkamai ruoškis!

Vyr. skltn. R. Stankūnas.

Skiltininke, ką atsakysi?

Ar esi geriausias skautas savo skiltyje?
Ar reikiamai ruoši tau pavestus skautus?

Ar turi specialybių daugiau už savo skautus ir ar ruoši juos tiems egzaminams?

Ar tavo skautai sueigas lanko uniformuoti ir su skautiškom reikmenim, ar be jų?

Ar stengies savo skautus įtraukti į darbą; ar duodi jiems progos parodyti kuo daugiausia iniciatyvos?

Ar stengies, kad skilties sueigos būtų įdomios ir kad jose nemiegotų tavo skautai?

Bandai savo broliukus reikale broliškai nubausti? Ar žinai, kad draus-

mingumas yra būtina brolijos gyvavimo sąlyga?

Tur būt jau senai savo paskiltininką ar šiaip kurį gabesnį skautą paruošei į savo įpėdinius — skiltininkus?

Ar atidžiai skaitai „Sk. Aidą“ ir ar rūpinies, kad tavo skilties visi skautai jį skaitytų?

Ar renkat pinigų ir apskritai ar ruošiatės stovyklai, kuri įvyks šią vasarą?

Ar aktingai dalyvauji dr. vės štabe ir ar rūpinies pagerinti savo skilties veikimą, įnešdamas į jį naujų idėjų ir planų?

Ar esi širdingai susirūpinęs, kad skautai pildytų savo įstatus ir papročius?

Jei tavo atsakymas yra taip — tu esi vadas ir tavo skiltis bus pirmoji jūsų draugovėje.

Nauji mūsų tvirtovės sargai.

Mūsų šefas šv. Kazimiero šventėje 4 vyr. skilt. suteikia paskautininkų vardus.

Skautininkams yra duodamos didelės teisės; su tomis teisėmis eina ir aukšta atsakomybė jaunuomenės auklėjimo darbe. Skautas, pasiekęs skautininko rangą, tampa jau netik pilnu skautu, bet ir diplomuotu vadovu, skautų mokytoju, auklėtoju.

Mūsų skautininkai yra susidareę gražias tradicijas ir labai prisidėję prie skautystės kūrimo Lietuvoje. Jų tarpe, kad ir ne visai aktiniai dirbančių brolijoje, yra įžymių jėgų, kėlusių ir keliančių skautų vardą ir garbę.

Lietuvos skautijos gyvenime ateityje skautininkai, be abejo, turės dar labai didelės svarbos. Taigi su dideliu dėmesiu sutinkami nauji į skautininkų eiles priimami žmonės.

Štai brolijos vadovybė dabar 4 naujus skautus inkorporavo į skautininkų šeimą. Įdomu juos arčiau pažinti:

1. **Juozas Bulota.** Gim. 1907 m. Dabar lanko aukšt. techn. mokyklą ir šiemet ruošiasi ją baigti. Į broliją įstojo 1923 m., Utenoje. Jau ten ak-

tyviai dirbdamas vadovavo skilčiai, vilkiukų gaujai. Kaune techn. mok. suorganizavo sk. vyčių būrelį, kuriam ir dabar tebevadovauja. 1929 m. per šv. Jurgį buvo pakeltas į vyr. sklt. Anksčiau išlaikė į I p. laipsn.

2. **Stasys Jakštas.** Gim. 1906 m. Lanko S. Daukanto mok. sem., kurią šiemet baigia. Nuo 1928 m. yra išrinktas mok. sem. sk. vyčių būrelio vadu. Jis, kaip būsimas mokytojas, yra labai susirūpinęs vilkiukų ir paukštyčių organizacija. Pastaruoju laiku esąs pakviestas į vyr. sk. štabo vilk. ir paukštyčių skyriaus štabą. Yra išlaikęs į I p. l.

3. **Vincas Kizlaitis.** Gim. 1906 m. Dabar lanko „Pavasario“ gimnaziją. Į broliją įstojo Vilkaviškyje 1925 m. Kaune suorganizavo skautų vyčių dr. Basanavičiaus būrelį. Dabar yra šio būrelio vadu ir I Kauno sk. vyčių vado padėjėju. 1929 m. per šv. Jurgį pakeltas į vyr. sklt. Taip pat išlaikė į I p. l. Pernai suorganizavo ir vadovavo Kauno tunto skautų dvisavaitinę stovyklą Panemunėje. Be to,

pastebėtina, kad perrašinėjo brolijos statuto ir jo priedų projektus švarraščiu.

Šie visi trys paskautininkai yra Kauno tunto.*)

4. **Gražbylė Venclauskaitė.** Gim. 1912 m. Į broliją įstėjo 1924 m. Paeiliui išlaikė į visus patyr. laipsnius ir iki 1929 m. buvo paaukštinta iki vyr. skiltininkės. Nuo 1927 m. kasmet aktyviai dalyvauja t. stovyklų ruošime ir vadovavime. „Mirgos“ draugovėje Šiauliuose ėjo visas nuo eilinės iki dr-kės pareigas. Jai vadovaujant ta dr-vė 1929 m. laimėjo gen. Burt'o skydą. 1929 m. rudenį paskir-

ta Šiaulių raj. tunto adjutante. Šiomet baigia Šiaulių gimnaziją. Apskritai, galima pastebėti, kad pasknt. G. V. yra viena uoliausių netik Šiaulių skautų, bet ir skautų tarpe. Įdomu pažymėti, kad pasknt. G. V. mama, žinoma visuomenės darbuotoja p. Stanislava Jakševičiūtė-Venclauskienė, taip pat yra skautė, išlaikiusi egzaminus ir davusi įžodį, ir dažnai vilki skautišką uniformą.

Naujiesiems Lietuvos skautų tvirtovės gynėjams tenka palinkėti sekmingo darbo ir energijos, kad jie tikrai galėtų siekti mūsų idealų! *Sk.*

Gelbėkimės, skauto vardas kabo ant siūlo!

Dabar Kaunas pritvinko visokių negirdėtų ir neregėtų gandų apie skautus, apie jų elgesį, veikimą,—kad jie esą šiokie, esą tokie, vieną daro, kito nedaro, vieni laukia pavasario, kiti laukia rudenio, o treti nieko nelaukia ir t. t. Pagaliau dėl to teko griebtis radikaliausių priemonių nuodugniam išaiškinimui, kiek tie nepalankūs skautams gandai turi pagrindo, būtent skautams tapo iškelta byla. Teismą organizuoja Kauno tuntas. Šiam sutraukiamos žymiausios Kaune esančios skautų ir visuomenės pajėgos. Teisėjų sąstatai įeina: p. Žmuidzinavičius, teismo pirm., skaut. remti d-jos c. v. vice pirm. pulk. l. Šarauškas ir Kauno tunt-kas v. sknt. Kuprionis — nariais; pasknt. O. Braudauskaitė ir v. sk. V. Kastanauskas—sekret.

Skautus kaltinančio akto santrauka yra šiočia:

1. Skautai nepakankamai yra aktingi. Draugovės, skiltys bei pavieni skautai dažnai būna apsnūdę, nedrausmingi. Skautai ir jų vadai kartais nemoka ir dažnai nesistengia ieškoti priemonių veikimui išplėsti, padaryt jį gyvesniu, įdomesniu. Sudaromas įspūdis, kad skautizmas lyg būtų nepritaikoma jaunuomenei auklėti sistema.

2. Stoka gilesnio pažinimo skautizmo kaip auklėjimo sistemos ir įsisamoninimo principuose. Pagrindinių principų supratimas dažnai būna paviršutinis ir savotiškai aiškinamas. Skautų obalsio įgyvendinimas: tarnauti Dievui Tėvynei ir artimui, dažnai pasilieka tik žodžiuose.

3. Skautai į savo eiles neįtraukia dar daug jaunuomenės, kuri turėtų būti įtraukta.

*) Jų fotografijas įdėsime į kitą „S.A.“ nr. *Red.*

Permažai kreipiama dėmesio į jaunųjų skautų: vilkiukų ir paukštyčių organizavimą.

4. Neišplėsti skautų santykiai su visuomene. Skautai veikia per daug užsidarę — neparodo savo darbo visuomenei, jos neužimponuoja ir nepatraukia.

5. Santykiuose tarp pavienių skautų, atskirų vienetų bei brolijos skyrių—šakų dažnai stinga glaudaus bendradarbiavimo, skautiško broliškumo.

Šias kaltinimo tezes palaikys prokurorai: 1) sknt. V. Kviklys, 2) sknt. J. Juozaitis, 3) vyr. sklt. Stankūnas, 4) Dičiūtė, 5) pskt. Valiukevičius.

Skautus ginti pakviesti skautininkai: 1. A. Saulaitis, 2. K. Laucius, 3. A. Graževičius ir kt. Kaltintojai ir gynėjai kvies liudininkus.

Teismas įvyks š. m. III. 30 d. 15 val. šiaulių s-gos salėje. Teismo posėdžiuose galės dalyvauti tik suaugę skautai ir visi vadai bei skautų prieteliai. Žada atvykti ir iš provincijos skautų. Teismo sprendimas be apeliacijos.

Sužinojus apie tokios bylos iškėlimą Kaune skautų susirūpinimas ir susijdominimas didžiausias. Eina visoki spėjimai: apkaltins, išteisins, padės sunkiųjų darbų kalėjimui, išsiųs Sibiran ir kt.

Kai kurie, jausdamiesi kaltais, girdėt, susirūpino ir pradeda sukrust, kiti jau dabar užsideda sau pabaudas: dvigubai išplėst veikimą, gavėniai pasninką, neit į kinus, negaišint veltui laiko ir kt.

Tad, broliukai sesutės, sukruškim, kad nors prieš teismą parodytumėm nesą sutižę, ir tuo suteiktume tvirtesnį pagrindą mūsų gynėjams. *Teismininkas.*

Skautai visa

Baden Powellis atsiuntė mums dovaną.

Mums R. Baden Powellis atsiuntė rankų darbo medinę paausiuotą strėlę, kuri primintų Lietuvos skautams reikalą ir pareigą dalyvauti kiekvienoje pasaulinėje džamborėje. Šefas trokšta, kad mūsų tarpe visados žydėtų taikos ir brolybės žiedai.

Naujų — 1930 — metų proga jis siunčia Lietuvos skautams širdingiausių linkėjimų ir tikisi netrukus matytis su Lietuvos skautais 1931 metų pasaulinėje džamborėje.

Nauja specialybė.

Tarptautinis biūras pranešė, kad paskutiniu laiku užsienio skautai susidomėjo nauja specialybe, pavadinta „pasaulio draugo“ vardu. Jos ženklas suteikiamas tiems skautams, kurie daugiausia pažįsta pasaulį. Minimai „pasaulio draugo“ specialybei įsigyti reikia išlaikyti egzaminus iš šių dalykų:

1. Žinoti 20 tautų vėliavų spalvas ir mokėti paaiškinti jų reikšmes.

2. Ne mažiau kaip metus reguliariai koresponduoti su užsienio skautais arba stovyklauti su jais kurį laiką užsienyje ar savo krašte.

3. Turėti žinių apie tarptautines skautų ir skaučių organizacijas, jų vadus; pažinti tautines lygas ir jų sudedamąsias dalis.

4. Išdėstyti, nurodant rimtas priežastis, kuriame krašte ar valstybėje skautas labiau mėgtų gyventi, kaip Lietuvoje.

Skautų vadai, pradėkite ruošti savo skautus šią garbingą „pasaulio draugo“ specialybę įsigyti. Šiai specialybei ženklas bus paruoštas vėliau.

Rusų skautai.

Kilni skautystės idėja paplito po visą pasaulį. Visi geros širdies jaunuoliai pamilo tą idėją. Keliasdešimty tautų ji rado gerą dirvą augti ir plėtotis. Tikrai šių laikų Sovietų Rusijos politikai skautybės idėja yra

nepakenčiama ir todėl ten neleidžiama jai plėstis.

Po didžiojo karo revoliucijų labai daug rusų emigravo į visas pasaulio šalis. Šių emigrantų tarpe ir pradėjo plėstis skautybė, kuri imperinėje Rusijoje jau 1909 metais buvo šiek tiek išsiplėtusi. Konstantinopolis buvo centras, iš kurio rusų emigrantų skautų judėjimas išsiplėtė Europoje, Azijoje ir Amerikoje. Dabar jų yra Turkijoje, Prancūzijoje, Estijoje, Latvijoje, Lietuvoje, Lenkijoje, Suomijoje, Bulgarijoje, Graikijoje, Krime ir kitur. Daugiausia jų yra Turkijoje ir Amerikos Jungt. Valstybėse.

Taip išmėtytiems po visą pasaulį, jiems sunku centralizuoti savo veikimą, juo labiau, kad daugumas emigrantų naujose gyvenimo sąlygose turi skurdžiai gyventi.

Visą laiką skautės ir skautai veikė kartu. Tikrai paskutiniu laiku pradėjo dirbti paskirai.

Per karą jie parodė skautiško idealizmo, slaugydami sužeistuosius, rinkdami jų ligoninėms knygų ir kt. dalykų.

Pirmą savo tautinę džamborę darė 1925 m. Bulgarijoje, o antrą 1928 m. Lenkijoje. 1929 m. balandžio mėn. 30 d. jie šventė 20-ties metų gyvavimo sukaktuves.

Rusų skautų įkūrėjas, dabar jų šefas, yra pulkininkas *O. Pantiukovas*, gyvenęs Jungtinėse Amerikos Valstybėse (385, Central Park West, New York, U. S. A.). Užsienio reikalų vedėjas *M. V. Agapov-Taganskis* gyvena Jugoslavijoje (Ul. kr. Petra 79, Belgrade).

Kaune rusų skautų vyčiams vadovauja *V. Ržėčickis*.

Olandijos tautinė stovykla.

Š. m. rugp. m. nuo 2 iki 12 d. olandų skautai rengia didelę tautinę stovyklą, į kurią kviečiami visų tautų

me pasaulyje.

skautai. Stovykloje bus įvairios parodos, demonstracijos, ekskursijos ir kt. Lietuvos skautai taip pat gavo malonų kvietimą kuo skaitlingiausiai dalyvauti jų stovykloje.

Tarptautinė skautų stovykla Belgijoje.

Š. m. rugp. m. 3—18 d. Belgijoje ruošiamas tarptautinė skautų stovykla, į kurią maloniai kviečiami ir Lietuvos skautai. Stovykla susidės iš trijų periodų, kurių kiekvienas truks 5 dienas. Stovyklauti vieną periodą kaštuos 28 litus.

Tuo pat laiku belgai minės savo 100 metų nepriklausomybės sukaktuves, kas stovyklautojams sudarys gražių progų pamatyti įvairių iškilmių, parodų, gerai pažinti Belgiją ir t.t.

Norintieji savo lėšomis dalyvauti minimoje stovykloje, negaišiodami praneškite vyr. štabo užsienio dalies vedėjui, kuris suinteresuotiems teiks reikiamų informacijų.

Kaune apsilankė Vilniaus skautai.

Mūsų pavergtosios sostinės Vilniaus skautai išgirdę apie Didžiojo Kalbos Tėvo mirtį, skubėjo jį pagerbti atveždami iš Vilnijos miškų pušų vainiką, bet ligi atliko reikalingus formalumus susivėlavo ir Kaunan atvažiavo vas. m. 25 d. apie 20 val.

Vas. m. 26 d. 16 val. brangūs svečiai sktn. Žižmaros ir sk. Narkevičius, dalyvaujant vyr. sk. štabo ir studentų sk. atstovams, Kauno tunto vadovybei, vyčiams ir skautėms-ams, viso apie 150 asmenų, uždėjo ant prof. J. Jablonskio kapo atvežtąjį vainiką. Kapuose sktn. Žižmaras ir kiti pasakė atitinkamas kalbas.

Vas. m. 27 d. 17 val. Kauno tunto štabas svečiams pagerbti suruošė arbatėlę, kurioje dalyvavo ir vyr. sk.

Nori susirašinėti.

Du jauni Amerikos skautai, vienas 17-os, antras 15-os metų amžiaus, nori susirašinėti su įvairių kraštų berniukais skautais. Gali keistis ir pašto ženklais. Jie žada pirmi atsiųsti tam tikrą skaičių ženklų. Į gautus laiškus stengsis galimai greitai atsakyti.

Vyresnysis (Flemming'as) yra baigęs aukštesn. mokyklą, dirbęs geležinkelių bendrovėje, daug važinėjęs po Jungtines Amerikos Valstybes. Antrasis (Milton'as) antrus metus mokosi aukšt. mokykloj, turi daug laiškų iš kitų kraštų skautų. Abu labai gražiai prašo kartu su laišku prisiųsti ir savo fotografiją.

Šiek tiek moką anglų kalbos rašykite jiems laiškų. Su laiku galėsite įsigyti „pasaulio draugo“ specialybės ženklelį.

Cia paduodami jų adresai: 1) *Flemming Orem* 1321 Valley Place, S E Washington, D. C. U. S. A. 2) *Milton Chase* 2322 High St. S E Washington D. C. U. S. A.

R. Stankūnas.

štabo atstovai. Besivaišindami arbatėle ir užkandžiais susirinkusieji sudainavo keletą, skautiškų ir tautiškų dainelių; be to pasakyta gražių kalbų ir linkėjimų nenuilstamai dirbti pavergtosios sostinės atvadavimui.

Ant kapų ir per vakarienę kelis kartus nufotografuota.

Kovo m. 1 d. 15 val. svečiai apdovanoti vyrsn. skaučių gražiais gėlių buketais ir juostomis, skautų miniai, susirinkusiai stotyje, šaukiant griausmingą valio, išvyko atgal į Vilnių.

Beviešėdami Kaune svečiai aplankė skautams remti draugijos pirmininką Dr. Alekną, gen. Nagevičių, valst. teatrą ir kitas svarbesnes vietas.

V. Vėversėlis.

Skautų vy

Vakaras.

Š. m. vas. m. 9 d. Kauno tunto I skautų vyčių dr-vė su I vyr. skaučių dr-ve suruošė Š. S gos salėje didelį viešą vakarą. Vaidinta sktn. VI. Kviklio „Mūsų Vilnius“, skautiška trijų veiksmų drama. Veikalėlis, nors ant greitųjų parašytas, tačiau rimtas. Vaidinimas buvo gana įdomus ir gyvas, tad ir svečius gerai nuteikė.

Vaidinti paruošė ir režisavo L. Š. S. adjutantas kap. *Gedmantas*, gerai žinomas šaulių scenos prižiūrėtojas, režisorius ir artistas.

Pažymėtina, kad sceną puošė specialiniai pritaikytos valstybės teatro dekoracijos, — tas darė žiūrėtojams taip pat malonaus įspūdžio.

Po vaidinimo vyr. skaučių dr-vės skautės puikiai pašoko baletą.

Programą baigė aklųjų instituto mokytojas (neregis) p. Pr. Daunys, gražiai paskambinęs fortepionu Grieg'o „Nocturnus“, ir Chopin'o „Preljudas“ du dalyku.

Po viso to — malonus klegesys — pasilinksminimas. Prieš dvyliką vėl ramu, kaip nieko salėj nebuvo...

Vakaro pelnas paskirstytas skautiškai spaudai remti, stovyklai ruošti ir kitiems „dr-vės plyšiams lopyti“.

Artimiausi ateities planai.

Artistų trupė. Motinos diena.

Čia noriu pasakyti dar vieną nugirstą dr-vės „Paslaptį“, būtent, kad I vyčių dr-vė su I vyr. skaučių dr-ve nori sudaryti nuolatinę—pastovią dr-vių vaidintojų trupę. Ji dažnai aplankytų bei palinksminėtų ir provincijos skautus-es.

Baigdamas dar noriu pažymėti, kad jau ruošiamasi švęsti motinos dieną. Tą dieną (geg. m. 4) numatoma padaryti kuklų, jaukų vakarą su pritaikyta programa. Sktn. VI. Kviklys jau yra parašęs gražų dramatinį „Motina“ (trijų veiksmų ir prologo vaidinimą) veikalėlį.

Tad gero Jums, draugai, pasisekimo!

S. Dnr.

Skautai vyčiai aklųjų institute.

Š. m. vas. m. 23 d. I Kauno sk. vyč. dr-vė ir tuntininkas aplankė aklųjų institutą. Instituto vadovybė šią ekskursiją maloniai priėmė. Instituto vedėjas p. J. Ignatavičius nupasakojo instituto reikšmę, jo uždavinius, supažindino su aklųjų mokslo priemonėmis, amato darbo įrankiais, parodė aklųjų rankų darbelius (įvairūs plastelino darbai — lipdiniai, padaryti pagal modelį, ir kūrybos dalykėliai; mezginiai, siuviniai ir kt.), praktiškai parodė, kaip akieji sugeba rašyti ir skaityti, kaip orientuojasi žemėlapy ir pan. Viena maža mergaitė, Anelytė, visus nustebino greitu rašymu ir gražiu skaitymu. Du berniukai puikiai nurodė žemėlapyje mokytojo prašytas vietas: ežerus, upes, aukštumas.

Po šio pavieniai inst. auklėtiniai, p. Pr. Daunio išmokyti, paskambino fortepionu ir, pagaliau, choras gana gražiai padainavo kelias tautines dainėles.

Tai įstaiga, kuri išveda žmones, anot mūsų, iš nelaimingųjų pasaulio į laimingųjų pasaulį ir čia pat, žemėje. Su šia įstaiga norėčiau Lietuvos skautą plačiau supažindinti, bet tai, jei redakcija leis, padarysiu kitą kartą.

Skautai vyčiai gerb. inst. vadovybei yra labai dėkingi.

S. Jakštas.

* * *

L. Derbaix, S. J. „Le Routier“ (išleido Le Boy Scout Belge, Bruxelles, 1929 m.). Nedidelė, tačiau labai aiški, įdomi ir puiki knyga apie skautus vyčius. Turėdamas galvoje, kad skautų vyčių organizacija Lietuvoje yra tik dar kūrimosi, studijų stadijoje, manau, kad bus ne pro šalį, jei duosiu

čių ramovė.

„S. Aido“ skaitytojams trumpą tos knygos turinį.

Pirmoje knygos dalyje „Principai“ autorius kalba apie tai, kas yra sk. vytis. Jo nuomone — tai vyresnio amžiaus skautas, kuris jau ilgai studijavo skautiškumą ir jį vykdė praktikoje; kuris gavo tikrai skautišką išauklėjimą ir gali juo pasinaudoti, kad visad galvotų ir veiktų skautiškai; skautas — pasiruošęs įeiti į socialų gyvenimą ir

jame praktiškai taikinti skautystės principus. Į sk. vyčius išeinama tiesiog išskautų draugovės ir autorius mano, kad jaunuoliai, kurie įstoja į vyčių būrelį ir kurie nėra buvę skautais, turėtų būti laikomi išimtim.

Padaręs jų apibrėžimą, autorius nustato koks yra sk. vyčių veikimas. Jų paprastas, kasdieninis veikimas — tai pastangos duoti savo kasdieniniam gyvenimui skautiškumo dvasią. Sk. vytis atlieka tuos pat darbus kaip ir kiti (studentas, darbininkas, tarnautojas ir t. p.), tačiau jis atlieka tuos darbus kitaip — skautiškai. Jis privalo būti ne paprastas darbininkas ar studentas, bet skautas darbininkas, skautas studentas, skautas gydytojas ir t. p.

Šalia šio kasdieninio veikimo sk. vyčiai turi dar periodinį veikimą, grynai skautišką veikimą: būrelio sueigos. Sk. vytis privalo laikas nuo laiko pasinerti į grynai skautišką gyvenimą,

kad nepamirštų tų principų, kurie turi jam vadovauti gyvenimo kelionėje, kad dažnai būnant neskautiškoje aplinkoje, nenutoltų nuo skautų įstatų. Štai kam reikalingas būrelis ir jo sueigos. „Būrelis yra būtinas vyčio gyvenimui, taip kaip draugovė buvo būtina skauto *susidarymui*“. Būrelio sueigos negali, tačiau, būti skautų dr-vės sueigų kartojimas. Jos turi būti pritaikintos būrelio narių amžiui ir išsilavinimui.

Tos sueigos yra daromos ne tam, kad mokytis, o tam, kad tobulintis, progresuoti. Skautystės idėjos nagrinėjimas per sueigas taps daug gilesnis, kaip pas skautus, tai bus kaip ir studijų raketis, tačiau

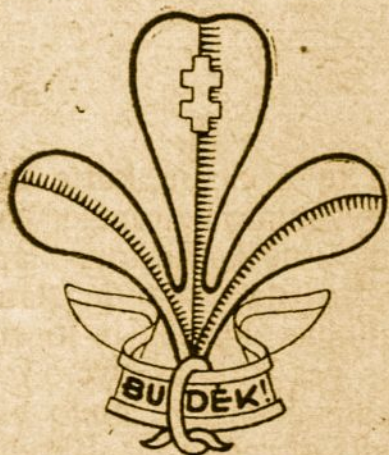

Kauno skautų vyčių dr-vės artistų trupė su režisoriu viduryje, suvaidinusi II.9 3 veiksmų dramą „Mūsų Vilnius“.

su nuoširdžiu, įsigyventu realizmu. Ekskursijos, stovyklos, žaidimai ir dainos (per sueigas) jau paaugusiems vyrams bus pramoga ir padės jiems palaikyti savo muskulų lankstumą bei kūno ir dvasios sveikatą. Dvasios sveikatai, sako autorius, yra naudinga laikas nuo laiko grįžti į vaiko dvasios padėtį.

II dalyje kalbama apie sk. vyčio gyvenimo pareigas. Čia autorius nagrinėja koks privalo būti skautas vytis socialiniame bei religiniame gyvenime, privačiame gyvenime. Pagaliau autorius pereina prie profesionalinio gyvenimo ir aiškina koks turėtų būti skautas vytis — studentas, gydytojas, darbdavis, darbininkas, kareivis ir kunigas. *Swallow.*

Skautės.

Didelė I Kauno v. skaučių dr-vės šventė.

Tą didelės šventės — Vyt. D. m. vasario m. 16 d. dieną I Kauno raj.

tunto vyr. skaučių dr-vė padarė iškilmingą sueigą. Sueigoj buvo šventei pritaikytas pašnekesys, įsakymai ir t. t. Po to buvo dainuojamos įžodžio davimui pritaikytos dainelės, ir naujos dr-vės narės, kandidatės į vyresniąsias skaites, su ypatingu pasiryžimu davė įžodį.

Vakare dr-vės skautės aplankė IV Algirdo dr-vės skautus, šventusius šešių savo darbo metų sukaktuves. Čia jos linksmomis savo dainomis jau koridoriuje „pradėjo šventę“. Maži ir dideli algirdiečiai bei svečiai pradžiugo sulaukę tokių linksmų sesučių.

Šia proga noriu pažymėti, kad, apskritai, ši vyr. skaučių dr-vė yra gražus ir reikšmingas brolijos vienetas — tai apie 60 (š. m. „Sk. A.“ nr. 1 pažymėta 44 — didelis šuolis!) linksmų, energingų ir darbščių Lietuvos dukrų mokyklos šeima.

Dr-vėj yra 4 skiltys: Birutės, Gražinos, Pajautos ir Rėdos. Daugiausia dirbama skiltyse — būreliuose. Visų šių būrelių darbą koordinuoja energinga seminarijos auklėtinė sklt. Br. Simaitytė. Prie šios, bene trečios iš eilės, draugininkės ta linksmutė ir darbšti „Saulės“ šeima tur būt ir mėnulį pasieks (su rakieta ar be jos? *Red.*) Dėl to ir abejoti netenka, nes dr-vę remia m-klos mokytojai: mokyt. p. M. Galdikaitė yra dr-vės globėja, o kapelionas kun. J. Želvys — dvasios vadas. Šie dr-vės darbą prižiūri ir, jei reikia, pamoko, pataria.

Dar tenka paminėti, kad dr-vė draugiškai gyvena ir su sk. vyčiais ir gražiu savo darbu padeda atlikti kai kuriuos vyčių darbo programos punktus (vakarai, šventės ect.).

Reikia palinkėti, kad dr-vės skautės, tinkamai pasiruošusios į vadoves, baigusios mok. seminariją, kiekviena suspiestų apie save, savo m-kloj, gražų vilkiukų — paukštyčių būrelį. *S. Dnr.*

II-osios Rėdos dr-vės skaučių vakaras.

Panevėžys. Vas. m. 15 d. m. seminarijos skautės surengė seminarijos salėje dr-vės vakarą. Programa rimta, įdomi ir skautiška. Suvaidinta nedidelė komedijėlė, padeklamauta, parodyta piramidžių su šviesom ir labai daug ir gražiai dainuota. Nuotaika susidarė visai stovykliška. Po programos — šokiai ir žaidimai bei konkursiniai skaučių pasirodymai. Visa praėjo gyvai ir įdomiai. *Jurg.*

Girtinas vyr. skaučių pavyzdis.

Kauno vyresniųjų skaučių draugovės Rėdos skiltis kai kuriose savo sueigose dirba įvairius rankdarbius. Į vieną tokią sueigą buvo atsilankęs ir tuntininkas. Jų užsiėmimai esą įdomūs ir naudingi.

Paskautin. O. Bradauskaitė

paskirta Kauno Tunto mergaičių skyriaus Vedėja.

Sktn. E. Barščiauskaitė.

Dėl straipsnio „Gairės ne ta kryptimi“.

Pereito mėnesio „Sk. Aide“ buvo staipsnis pavadintas „Gairės ne ta kryptimi“, po kuriuo pasirašė „Sena Skautė“, dėl to, tat, straipsnio noriu čia ir pakalbėti. „Sena Skautė“ labai

nepatenkinta skaučių vadovybės nustatytomis patyrimo laipsnių programomis. Ji sako, kad nustatyta programa tinka tik berniukams, o ne mums, mergaitėms. Ji nurodo kai kuriuos mergaičių programos punktus, pav., Morzės signalizacija, topografija, kelionės ženklai, švilpesiai, ir tvirtina, kad viso to mergaitėms visiškai nereikia, kad mergaičių auklėjime tas jokios reikšmės neturi.

Vis dėl to norisi labai abejoti, ar iš tiesų jie nereikalingi? ar „Senoji Skautė“ jų reikalingumo ir reikšmės mergaitėms, o ypačiai skautėms, auklėjime nesuprato.

„Sena Skautė“ vadina taip nustatytą programą romantiška. Sese, labai klysti, nes skautei, praktikuojančiai skautišką gyvenimą, tai tikroji realybė. Sesė, labai drąsiai tvirtini, kad tokių auklėjimo metodų, kaip dabar programoj numatyti, dar pasaulis nematė. Norisi manyti, kad, sesė, esi labai mažai susipažinusi su mergaičių auklėjimo metodais, kurie pasauly yra praktikuojami. Neesu mačiusi dar nė vienos (užsienio skaučių) patyrimo laipsnių programos, į kurią neįeitų minėti dalykai, o mačiau jų jau daugiau dešimties įvairių tautų. Net ir pagrindiniam skaučių vadovėly „Girl Guiding“ tie dalykai labai ryškiai pabrėžti.

Skautybės auklėjimo metodus labai entuziastingai jaunuomenė sutiko, gerai suprasdama jų reikšmę vispusiškam žmogaus išsiauklėjimui, tinkamam pasiruošimui gyvenimui, kovai už būvį. Net ir prityrę pedagogai pripažino tą auklėjimo sistemą geriausia. Skaučių organizacija, patiekdama skautėms minėtus dalykus, nė kiek neapsiriko. Morzės signalizacija, skautėse lavina pastabumą, kuris visur yra taip reikalingas; orientacija matavime ir ne skautei yra labai dažnai reikalinga, topografijos mokėjimas daugely atvejų mums padeda surasti reikalingą vietą, ar topografinės nuotraukos pagalba ją tiksliai nurodyti. Darant įvairias ekskursijas, iškilas, be topografinio žemėlapio yra tiesiog neįmanoma. Švil-

Šiaulių rajono tunto adjutantė Gr. Venclauskaitė, III. 4. pakeliama į paskautininkes.

pesiai, kelionės ženklai yra reikalingi visur, kur tik skautės savo užsiėmimams susieina. Galop svarbiausia, kad skautė visa tai mokėdama, reikalui esant, gali patarnauti tėvynei.

Jei kalbėti apie karo lauką ir skautės tiesiogines ten pareigas, kurias Sesė pažymėjai, tai ir slaugant sužeistuosius dažnai gali skautei prireikti pasinaudoti topografiniu žemėlapiu, duoti pranešimą Morzės signalizacijos pagalba. Nereik taip pat pamiršti, kad Morzės abėcėlė yra vartojama ir telegrafe. Galop, visų tų dalykų mokėjimas žmogų labai lavina intelektualiai. Jie ne tik privalėtų būti skautei žinomi, bet ir kiekvienai, nors šiek tiek prasilavinusiai mergaitei.

Na, o ar skautei stovykloje, ar einant į taip mėgiamą iškilą tie dalykai nereikalingi? Tik pagalvok, Sesut, ir pati pasakysi, kad suklydai sakydama, kad visa tai nereikalinga.

Tiesa, teisingai pastebi, kad mes nesiruošiam būti kariškais žvalgiais, pionieriais. Ne, tikrai ne! Ir nebūsime. Bet visa tai mokėti nė kiek nepakenks, o naudos, neabejoju, kad bus.

O apie atletiką ir konkurenciją su p. Šarkėju tai mums tikrai neverta galvoti, nes pas mus boksavimo ir kitų

atletinių prašmatnybių programon visai neįdėta. Tat, rizikinga pradėt kovą, nes iš anksto galima numatyt pralaimėjimą.

Sesė sakai, kad nieko į programą neįdėta kas mums, mergaitėms, tikrai reikalinga. Tur būt, nepastebėjai, Sesut, kad yra pirmoji pagalba, įvairūs rankdarbiai, siuvimas, lopymas, skalbimas, glaistymas, virimas. Rodos, visa kas tik mergaitei reikalinga, yra programoj pažymėta.

Nėra skaučių programoj įdėta moters reikšmės ir vaidmens gyvenime, bet, juk truputį būtų keista, kad 12—15 metų mergaitė, jau pradėtų tuos klausimus nagrinėti. Rodos, kad peranksti, su tuo suspės susipažinti vėliau, išėjus skaučių programą ir perėjus į vyresnių skaučių eiles, kurių programoj visi tie dalykai labai ryškiai pabrėžti. Bendrai, skaučių skyrius nustatydamas programas, stengėsi nepamiršt pabrėžt tų dalykų, kurie moteriai žinoti ir mokėti reikalingi.

Plačiau gi, apie visų tų dalykų, kaip Morzės signalizacijos, topografijos ir t. t. reikšmę ir reikalingumą, parašysime „Vadovėje“.

Kas dėl pasakymo, „kad šią programą gal mums pagamino berniukai“—tai ne? Ją pagamino vyriausio sk. štabo skaučių skyrius. Tiesa, vėliau dar tam tikra komisija, paskirta iš vyrų, kuri visą statutą patikrino—peržiūrėjo ir šią programą. Tačiau savo pataisų čia įnešė labai maža. Padidino tik topografijos nuotraukos padarymą radiusu $\frac{1}{4}$ kilometro ir išbraukė pažinimą 10 Lietuvos medžių lapų ir 10 gyvulių pėdsakų, šiaip visa palikta.

Sesė, abejoji taip pat, ar skautės, stovinčios organizacijos priešaky, nėra savotiškų nusistatymų? ar savotiško skaučių organizacijos tikslo supratimo?

Ne, nes kiek yra man žinoma, tai, skaučių skyriaus nusistatymai visiškai sutinka su tais nusistatymais, kurie bendrai yra įdėti skaučių organizacijos pagrindan. Skaučių skyriaus didžiausias troškimas, kaip tik ir yra: duoti Lietuvos skautėms tokią veikimo kryptį, kurios pagalba būtų išauklėtos mergaitės sveikos, pilietiškai įsisąmoninusios, doros, kuklios, savarankiškos, praktiškam gyvenimui pasiruošusios moterys.

Mt. Ilgesys.

Bėganti laimė.

*Su pirkute samanota,
Su žiedais nenuraškytais
Atsisveikinom vaikystėj...
Ir keliais margai kaišytais
Išskubėjom vyti laimės!*

*Šimtus kelių išklajojom.
Dabar ieškom nusiminę —
Kur pranyko vyta laimė.
Tik šešėli jos pažinę
Ieškom, ilgimės, nerimstam.*

*Išmatuosim melsvus tolius,
Išbraidysim pievų plotus;
Vakare prie bendro kelio
Sulaikysim nežabotus
Senus žirgus pasilsėti.*

*Mes gal nurimsim, nebysim
Laimės tolstančio šešėlio;
Bet gims vėl, kurie ilgėsis
To užburto žiburėlio,
Vėl jį vysis, vėl jie klaidžios.*

Vilkiukai ir

paukštytės.

Uniforma.

1. **Vilkiukų kepuraitė** tamsiai mėlynos spalvos, susiūta iš 6 dalių su matikėliu (kozirku) ant jo sutraukiama dirželiu, kuris gali būti nuleistas po kaklu, prilaikymui nuo vėjo.

Paukštyčių kepuraitė mėlyna (panama) susiūta iš 6 dalių ir lankelio.

2. **Bliūzė** tamsiai mėlynos spalvos „matrosinė“, ilga, apačioj paraukta gumele. Kairėj pusėj kišenė 8 cm. pločio ir 10 cm. ilgio su uždangalėliu. Rankovės su mankietais viena saga užsegamais.

3. **Vilkiukų kelnaitės** tamsiai mėlynos spalvos, virš kelių, prisiūtos ant sukryžiuotų juostelių ar stanikėlio.

Paukštyčių sijonėlis rauktas, tamsiai mėlynos spalvos, prisiūtas prie stanikėlio.

4. **Kaklaraiščiai** tamsiai raudonos spalvos.

5. **Kojinės ir batai** tamsūs

6. **Ženkilai.** Būrelio spalva pažymima ant kairės rankovės raudonu kaspinėliu kampo pavidale. Kaspinėlis 1 cm. pločio 10 cm. ilgio. Išlaikius I egzaminus, dėvi kaklaraištį ir vieną raudonos spalvos juostelę ant kišenės; išlaikius II egzaminus dėvi dvi tokias juosteles. **Specialybės** dėvimos ant dešinės rankovės raudoname fone. Būrelio galva dėvi švilpuką ant mėlynos virvutės ir žemiau kampo kairėj rankovėj dvi baltas juosteles. Senas vilkas ir lakštingala prie skautiškos uniformos dėvi geltonos spalvos vilko ženklelį ar lakštingalos galvą. Jų padėjėjai dėvi tokius pat ženklelius, tik baltos spalvos.

Specialybių programos.

1. **Audėjas (a).** Išlausti juostelę, išsiūti kilimėlį, nerti tinklę ir siuvinėti ant kanvos.

2. **Dailininkas (ė).** Privalo perpiešti piešinį pieštuku ar plunksna. Įliustruoti paprastu piešiniu pasaką ar atsitikimą, nupiešti gamtos reginį. Nulipdyti ką nors iš molio, gipso ar vaško, sulig egzaminuotojo nurodymu.

3. **Dainininkas (ė).** Mokėti keletą žaidimų su dainomis ir 10 tautiškų dainelių solo ir chore.

4. **Keliarodys (ė).** Privalo žinoti gyvenamos vietos apylinkes, kelius ir

tris artimiausius miestus ir miestelius. Mokėti nurodyti svetimam kelią. Žinoti kur yra gaisrinė, artimiausias gydytojas, vaistinė, kunigas, gelžkelių stotis, policijos ir pašto įstaigas, bankūs.

5. **Kolekcionierius (ė).** Privalo sudaryti pašto ženklų, augalų, pinigų ir atvirukų, kolekcijas. Turi mokėti kolekcijas gerai sutvarkyti ir paaiškinti tų daiktų rinkimo tikslą.

6. **Piaustinėtojas.** Mokėti piaustyti lobziku iš faneros ir padaryti keletą įvairių daiktelių ir juos nudažyti. Drožinėti peiliu.

7. **Plaukėjas (a).** Turi perplaukti 10 mtr., mokėti nerti į vandenį, įlipti į laivelį, plaukti ant nugaros.

8. **Sanitaras (ė).** Privalo mokėti padaryti paprastą perrišimą, sustabdyti kraujo plūdimą iš žaizdos ir nosies, apsaugoti žaizdą nuo užkrėtimo ir ištraukti rakštį.

9. **Signalizuotojas (a).** Privalo žinoti Morzės ir semaforo abėcėlę ir sutartus signalizuotės ženklus, dūmų, ugnies ir švilpukų signalizaciją. Priimti ir siųsti paprastus žodžius lėtai, bet teisingai.

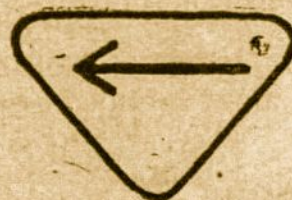
10. **Sportininkas (ė).** Mokėti 4 gimnastikos pratimus ir kelis svarbiausius kūno dalių (kojų, rankų, krūtinės, kaklo ir kt.) lavinimo būdus. 10 žaidimų kambaryje ir lauke, šokti į tolį, aukšti, įlipti virve į medį ir verstis per galvą.

Pastaba: paukštytėms įlipti į medį ir verstis per galvą nereikia, jos turi mokėti keletą plastikos judesių.

11. **Stebėtojas (a).** Privalo žinoti gyvenimą ir papročius 5 Lietuvos laukinių gyvulių ar paukščių, mokėti išvardinti 20 augalų ar medžių, skirti nuodingus grybus nuo valgomų. Mokėti kimo žaidimą ir slapstyti.

12. **Šeimnininkas (ė).** Moka tvarkyti kambarį, kloti lovą, išplauti indus, sukurti ugnį ne daugiau, kaip dviem degtukais, išvirtti arbatą, bulves, iškepti kiaušiniene, valyti rūbus ir batus.

13. **Žaidėjas (a).** Turi mokėti žaisti ne mažiau, kaip 25 įvairius žaidimus kambaryje ir lauke ir sugebėti jiems vadovauti. Sugalvoti nors vieną žaidimą.

Vyresniškumo laipsnių programos.

A. Paskautininko.

1. Susipažinti su bendrąja ir pedagogine psichologija bei pedagogika ir svarbesniais tos srities reikalais.
2. Perskaityti visą prieinamą skautišką literatūrą.
3. Išbūti stovykloj ne mažiau 2 savaitių. Vadovauti skiltį stovykloj ir eiti stovyklos adjutanto ar dežuruojančio skiltininko pareigas.
4. Gerai susipažinti su įvairių skautų organizacijos skyrių—šakų judėjimu.
5. Paruošti metinę draugovės veikimo programą.
6. Mokėti vesti gimnastiką. Turėti pagrindinių žinių apie įvairias sporto sistemas ir kryptis. Žinoti visus kūno dalių lavinimo pratimus. Gerai susivokti žiemos ir vasaros sporte.

B. Skautininko.

1. Susipažinti su svarbiausiais Baden — Powell'io, O Swett — Mardeno, F. W.

Foersterio, S. Smailso, S. Šalkauskio, M. Pečkauskaitės ir kitų įžymiųjų pedagogų veikalais.

2. Vadovų sueigoj perskaityti kuriuo nors skautų ideologijos ar sistemos klausimu referatą.
3. Būti plačiai susipažinusi su jaunimo judėjimu Lietuvoje.
4. Paruošti metinius tunto bei draugovės vedimo planus.
5. Savistoviai vadovauti stovyklai ne mažiau 5 dienų.

C. Vyresnio skautininko.

1. Perskaityti referatą skautiška tema per visuotiną Lietuvos skautų brolijos suvažiavimą arba vyresniųjų vadovų kursus.
2. Parašyti bent tris straipsnius apie skautizmą ir paskelbti juos neskaute spau-
doje.
3. Vadovauti tunto arba skautų vadovų stovyklai, ne mažiau savaitės.

Specialybių programos.

Sanitaras. Privalo turėti elementarinių žinių iš žmogaus anatomijos bei fiziologijos ir bendrosios higienos, aiškų supratimą apie nikotino, alkoholio ir kitų narkotikų veikimą ir kenksmingumą. Mokėti sustabdyti išorinį ir vidujinį kraujo plūdimą, tvirstyti žaizdas, suteikti pirmą pagalbą kaului lūžus, sąnariui išnirus, pašaliniams kūnams į žmogaus organizmą (akį, ausį, nosį, odą ir skrandį) patekus; mokėti elgtis su nušalusiais, apdegusiais ir nusinuodijusiais. Mokėti visus dirbtino alsvimo būdus, gairinti skenduolį, perkūno bei elektros nutrenktą ir elgtis smagenis sutrenkus. Mokėti teikti pagalbą staiga susirgusiems (apalpinimas, apopleksija, nuomaris, histerija, ostma, saulės bei šilimos smūgis). Turėti bendrų žinių

apie limpamasias ligas ir apsisaugojimo nuo jų būdus. Mokėti dezinfekuoti. Slaugyti ir pernešti ligonis. Naudotis vaistinėle. Žinoti keletos gydytojų, ligoninių, vaistinių ir pasteuro stoties adresus.

Gaisrininkas. Turi žinoti vietos gaisrininkų dalių adresus ir telefonus, gaisrininkų signalus ir šulinius. Mokėti dirbti gaisrą metu, lokalizuoti gaisrą, įeiti į degantį namą ir jame dirbti. Naudotis hidrafultu, minimachsu, totaliu ir kitais gesinimo aparatais. Mokėti naudotis porupa, stovinėiomis ir iškeliamomis kopėčiomis, mokėti nusileisti pagriebiama skraiste ir šokti. Žinoti priemones gelbėti iš gaisro gyvulius. Mokėti suteikti gaisre nukentėjusiems pagalbą.

Pasiklausęs — nesuklysi.

Kl. nr. 1. — Ar draugovės skiltininkus tvirtina ir atleidžia tuntininkas, ar pakanka, kad draugininkas tą atlieka savo nuožiūra?

Ats. Skiltininkus skiria ir atleidžia draugovės dr-kas, bet, reikalui esant, tą dalyką gali kontroliuoti ir tuntininkas.

Kl. nr. 2. — Jei draugininkas yra skautininkas, tai ar jis turi patiekti tuntininkui patvirtinti draugovės adjutantą, ar užtenka, jei jis pats pasiskirs sau adjutantą?

Ats. Iki šiol šį klausimą tuntininkai įvairiai sprendė. Statutas numato, kad dr-vės adj-tą, dr-kui pasiūlius, skirtų tuntininkas.

Kl. nr. 3. — Koks skirtumas vice-draugininkė, draugininkės padėjėja, draugininkės

pavadootoja? Jei skirtumo nėra, tai koks vardas tinka vartoti?

Ats. Sąvokų skirtumas, rodos, aiškus, bet statuto projektas numato tik draugininkės padėjėja (adjutantę).

Kl. nr. 4. — Ar draugininkė, be tuntininko žinios, gali leisti kandidatėms per bet kokią draugovės sueigą duoti įžodį, ar ji turi pranešti apie tokią sueigą tuntininkui ir apskritai, per draugovės sueigas ar leisti-na duoti įžodis?

Ats. Įžodžio davimas yra labai garbingas ir svarbus aktas, todėl jis atliekamas su didžiausiu iškilmingumu bei rimtumu ir pagal skautiškąs tradicijas. Įžodžio davimo reikalus tuntininkai tuo tarpu tvarko įvairiai.

Mūsų gyvenimas.

Vedė Vyr. skautininkas.

Š. m. vasario m. 15 d. mūsų vyr. skautininkas pulk. I. Kalmantas ir p-lė Vanda Gintilaitė Vytauto bažnyčioje Kaune, apvainikuoti amžiniais ryšiais. Malonu pastebėti, kad jaunoji ponija, dar seniau, būdama Harbine, Mandžiūrijoje, buvo skautė.

Br. statutas ir suvažiavimas.

Jau šefas pasirašė statuto ideologinės dalies paaiškinimą, patyrimo ir vyresniškumo laipsnių programų, uniformos, specialybių ir jūros skautų plaukiojimo statuto projektus. Dar tik liko pasirašyti pats statutas, kuris su šefo pastabomis gražintas vyr. sk. štabui pareikšti savo nuomonę. Vyr. štabas yra labai susirūpinęs, kad statuto patvirtinimas neužsitęstų. Jei dar šį mėn. statutas būtų patvirtintas, tai vyr. štabas brolijos suvažiavimą numato šaukti balandžio m. 26, 27 ir 28 d. Jo programai paruošti yra sudaryta specialinė komisija.

Stovyklos.

Vyr. št. numato Vyt. Didž. m. kreipti ypatingo dėmesio į stovyklas. Vadovų stovykla (gal būt kartu su Kauno vyčiais) įvyks prie Kauno, kitai stovyklai — prie Palangos ar netoli Klaipėdos — kurioje dalyvautų Klaipėdos, Šiaulių ir kit. tuntų skautai, vyr. sk. štabas rūpinasi suteikti paramos. Šios stovyklos organizavimu rūpinsis Šiaulių ir Klaipėdos tuntų vadovybės.

Motinos diena.

Pagal tradicijas Motinos dieną Lietuvoje šiemet minės gegužės mėn. 4 d. — I gegužės mėn. sekmadienį.

Įvairios organizacijos išrinko Motinos dienai ruošti komitetą. Į tą komitetą įeina ir brolijos atstovas vyr. sk. štabo adjutantas sktn. Saulaitis.

Vyr. sk. štabas kviečia visus skautus-es jau dabar atitinkamai ruoštis Motinos dienai.

Gražus rudenio, bet malonesnė vasara.

Ilgas ir, palyginti, gražus praitų metų rudens oras, tarsi, pritarė jūrų

skautų jūrininkystės pratimuose. Bet tiesioginė jūrų skautų pareiga, mokslas (daugumaš j. skautų — moksleiviai) vertė juos tenkintis šiame sezone tik trumpais plaukiojimais. Todėl su dideliu nekantrumu laukia vasaros atostogų, kurių metu galės plaukioti Lietuvos upėmis skautiškai auklėdamiesi ir besilavindami jūrininkystės srityje.

Kauno Tuntas.

Stovykla. Š. m. II vasarą Kauno rajono tuntas rengia berniukų skautų stovyklą. Stovyklai vietą projektuoja parinkti tarp Kauno ir Ukmergės. Visos tunto dr-vės, žinoma, iš anksto minimai stovyklai ruošiasi.

Rankdarbių paroda.

Pavasarij tuntas ruošia grandiozinę skautų rankdarbių parodą. Tam tikslui jau yra sudaryta komisija. Visos draugovės sparčiai ruošiasi būsimajai parodai. Kai kurios jau dabar yra nemaža padariusios eksponatų.

Šančių skaučių Laimutės ir skautų Mindaugo dr-vės.

Pradėję darbą, tęsia toliau. Dar prieš Kalėdas apie 30 skaučių ir skautų išlaikė egzaminus į III-į patyr. laipsnį. Draugovių narių skaičius didėja. Yra trys skaučių ir keturios skautų skiltys.

Š. m. II. 22 d. abi dr-vės surengė vakarą, į kurį atsilankė tuntininkas, daug skautininkų ir skautų. Vaidino sktn. Kviklio veikaliuką „Vaduokime Vilnių“, skaitė pritaikint skautybei paskaitą „Kaip turime gyventi, kad greit nepasentume“, dainavo dueto ir šoko baletą. Draugovės leidžia savo

laikraštėlį „Skautų Mintys“. Dabar visi ruošiasi tunto stovyklai ir parodai.

Daug skautėms-ams padeda Šančių vid. mokyklos direktorius p. Eidukas ir mokytojos p-lė Andriulytė ir p. Vaitkevičienė. *R. St.*

Skautų kooperatyvas.

Kauno I draugovė organizuoja skautų reikmenų (tuo tarpu smulkesnių) kooperatyvą. Smulkiau bus pranešta vėliau.

Kėdainių r. tuntas.

1930 m. vas. m. 9 d. Kėdainių skautus aplankė Panevėžio tunto tuntininkas sktn. Žukaitis. Sktn. Žukaitis labai gražiai papasakojo apie 1929 m. pasaulinę skautų džamborę. Be to, parodė daug fotografijų ir stovyklos leidinių. Skautai tuo labai patenkinti ir broliui sktn. Žukaičiui taria skautišką dėku. *Ekstra.*

Panevėžio raj. tuntas.

Vadovų kursų baigiamoji sueiga.

Vas. m. 16 d. v. gimnazijos salėj įvyko paskutinė iškilminga Sim. Daukanto skautų vyčių būrelio suruoštų Panevėžio draugovėms vadovų-ių kursų sueiga. Baigusiems kursų 36 skautams-tėms išduoti pažymėjimai. Be to, kursų lankė dar 23 skautai-ės. Sueigoje kalbėjo kursų vedėjas sk. vytis vyr. skilt. H. Lukoševičius. Gražiai kalbėjo apie skautų pasaulėžiūrą p. gimn. direktorius kun. Lindė. Baigiamąjį žodį pasakė l. e. p. tuntininkas vyr. leit. A. Jonaitis. Tą pačią dieną visi kursų klausytojai su p. direktoriu, p. tuntininku ir visais svečiais bei globėjais nusifotografavo. (Būtų malonu ir „S. A.“ matyti jų fotografiją. *Red.*) *Jurg.*

Šiaulių raj. tuntas.

Rankdarbių paroda.

Prieš Atvelykį Šiauliuose ruošiamą didelė skautų rankdarbių paroda. Joje dalyvaus viso rajono dr-vės ir atsk.

skiltys. Rankdarbius ruošia jau dabar visi su didžiausiu atsidėjimu.

Kursai, rajon. vadų suvažiavimas ir kt. bus aprašyta sekanciam „S. A.“ nr.

Telšių skautai.

Pr. m. gr. m. 15 d. Živilės d-vė šventė vienerių metų gyvavimo sukaktuves. Pašventino savo naują vėliavą. Per sueigą buvo įžodis. Iš Šiaulių buvo atvažiavęs tunto štabo atstovas sklt. Majauskas.

Gr. m. 31 d. Telšių skautai suruošė neturtingiems vaikams Kalėdų eglaitę. Vaikučių prisirinko pilnutėlė salė. Jiemis buvo duodamos dovanėlės. Visą laiką buvo linksmai žaista, deklamuota, griežta ir t.t.

Nesenai suruošėm esperanto kalbos kursus. Pamokas dėsto atsk. „Varnų“ sk-ties skiltininkas pskl. I. Cieška.

Algimanto šunelis.

Trakų skautų sritis.

Vakarai.

Š. m. saus. m. 12 d. Kaišiadoryse skautai surengė vakarą vidurinės mokyklos salėje. Vaidino „Dėdė atvažiavo“, 1 veiksmo komedija. Svečių buvo gana daug ir pelno gauta. Už gautą pelną pirkom patefoną, kuris patalpintas skautų muziejuje.

Š. m. vasario mėn. 2 d. Vievio ats. „Gegučių“ skiltis surengė Vievio pradžios mokyklos salėje vakarą. Pelno gauta daug. Pelnas skiriamas įsigijimui labai gražios skautiškos vėliavos. Vakarą suruoštas globėjos p. Konstantinavičienės ir kitų skaučių vadovių pastangomis.

Trakiečiai pradeda smarkiai veikti ir ruoštis didžiai srities stovyklai.

Vyr. sklt.

Stud. „Lapinių“ skiltis prašo pranešti, kad atsiskaitymo terminas už „Sk. Kalendorius“ baigiasi kovo mėn. 20 d.

Žaidimai.

Skautų tarpusavio rungtynių (konkursų) dvasia.

Skautų tarpusavio konkursai arba rungtynės yra draugiškas dviejų pusių susitikimas tikslu paraginti vieni kitus geriausiems tikslams ir galutiniems rezultatams. Tai yra žaidimas, kuriame laimi gabiausias. Nugalėtasis maloniai sveikina nugalėtoją, tvirtai pasiryždamas kitą kartą būti nugalėtoju. Žaidžiama ar rungtiniamasi dėl laimėjimo. Todėl, stengdamasis laimėti, saugokis fiziškai ar morališkai įžeisti savo oponentą, nes ir jis tuo pačiu tikslu su tavimi žaidžia. Be sąžiningumo ir apskritai be humaniškumo skautų žaidimų nėra. Karas yra taip pat rungtynės, bet jos pilnos neapykantos ir yra mirties priežastis. Skautų konkursai yra pilni draugiškumo ir džiaugsmo. Minimi konkursai yra geriausia proga parodyti savo džentelmeniškumą. Būti geru pralaimėtoju — vadinasi, būti pirmu kandidatu į laimėtojus. Idelus pralaimėjimas yra laimėjimas pats savyje.

I. Kinų šokimas.

Kiekvienas žaidikas pasiima po 10 lazdelių bet kurio ilgumo ir sudeda jas ant

grindų lygiagrečiai vieną nuo kitos per 50 cm. Pats atsistoja priešais tas lazdeles už 1 mtr. Po duoto ženklo pradėti žaidimą. Kiekvienas žaidikas turi ant vienos kojos peršokti paeiliui visas lazdeles, vengdamas kita koja paliesti grindis. Šokamąja koja palietęs kurią nors lazdelę, žaidikas turi iš pradžios pradėti šokimą. Peršokęs teisingai visas lazdeles žaidikas pasilenkia stovėdamas ant vienos kojos, paima paskutinąją lazdelę nuo žemės ir vėl šokinėdamas per lazdeles grįžta atgal, paima dar vieną lazdelę ir t. t. Pirmas surinkęs visas lazdeles laikomas laimėtoju.

II. Kompasso žaidimas.

Žaidikai pasidalina į keturias grupes ir kiekviena pasivadina kurios nors pasaulio šalies vardu: rytai, vakarai ir t. t. Visi išsisklaido taip, kad galėtų laisvai judėti. Vadas, stovėdamas žaidikų centre, sako: „vėjas pučia iš vakarų į rytus, iš pietų į šiaurę ir t. t. Kiekvieną kartą, kai tik paminima vėjo kryptis, žaidikai, pasivadinę minėtų pasaulio šalių vardais, turi pasisukti minima kryptimi. Netiksliai arba labai nerangiai pasisukę išvedami iš žaidimo. Žaidimas baigiamas likus vienam skautui, kuris laikomas laimėtoju.

Parinko vyr. sklt. R. Stankūnas.

Skyrių veda vyr. sklt. H. Rudzinskas. Visi skautai sprendžia konkurso uždavinius!

Konkursas skelbiamas nuo š. m. užd. nr. 1. Daugiausia surinkę taškų, gaus gražių ir vertingų dovanų.

Uždavinys Nr. 4.

Heraus.

D	R	V	O	B	K	
i	S	A	U	U	B	L
É	E	R	U	R	T	i
K	S	J	T	E	E	O
N	S	A	S	O	D	R
A	P	A	U	I	V	

Šachmatų žirgo ėjimu perskaityti tai, ką kiekvienas III-čiojo laipsnio skautas turi žinoti.

Užd. vertinamas 5 taškais.

Uždavinys Nr. 5.

Prisiuntė R. Kolokša iš Klaipėdos.

Ką reikia padaryti tarp skaičių 3 ir 4, kad gauti naują skaičių, kuris būtų didesnis už 3, o mažesnis už 4.

Užd. vertinamas 1 tašku.

Uždavinys Nr. 6.

Prisiuntė V. Skibniauskas iš Kauno.

Iš šios žvaigždės, pajudinus vieną degtuką, gauti kvadratą.

Užd. vertinamas 1 tašku.

Uždavinys Nr. 7.*Heraus.*

Kaip sudėti šiuos plotus, kad gauti vieną raidę?

Užd. vertinamas 2 taškais.

Uždavinio Nr. 24 sprendimas.

Teisingai išsprendė H. Čerkesas, Panevėžio r. tunto.

Uždavinio Nr. 3 sprendimas.

Ypatingiausias laikomas 22 puslapis, kuris yra pilnas teksto ir be išmarginimų. Kitiems skautams ypatingiausias: naujas redaktorius (H. Čerkesui); „Pirštų kalba“ (S. Žemeckui); uždaviniai spręsti (L. Musteikiui ir V. Karveliui); „Suk galvą“ skyrius (A. Mensonui).

Kiekvienam skautui patariame įsigyti Lietuvos Turizmo Sąjungos gražų leidinį „**Pamatykime Lietuvą**“, kuriame yra surašytos gražiausios ir istorinės mūsų krašto apylinkės ir nurodyti keliavimo maršrutai ir vasaravimo vietos. Leidinys iliustruotas aprašomų vietovių vaizdais

Už šiuos sprendimus užskaitoma po 1/2 taško.

Atitaisymas.

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M

Užd. nr. 1 įsibrovė klaida.

Piešiny, kuriam reikia rasti įvairūs gyviai, nepažymėta skaitmens ir raidės. Todėl negalima nurodyti tarp kurių skaitmenų ir raidžių yra pasislėpę sutvėrimai. Raidės ir skaitmens turi būti parašyti, kaip šiame brėžinyje, tik vieno centimetro atstume.

Šio uždavinio sprendimas pratęsimas iki kovo 23 dienos.

Pranešimas.

Paskutiniu laiku paskiri skautų vienetai ar tuntai pradėjo patys betarpiai susirašinėti su tarptautiniu biūru, prašydami prisiųsti įvairių informacijų ir skautiškos literatūros.

Pranešu, kad, einant tarptautinės konferencijos nutarimu, tarpt. biūras visas operacijas atlieka tik su vyr. štabu, kuris ir yra už viską atsakingas. Visus betarpiai gautus raštus t. biūras gražina mums. Tuo labai apsunkinama t. biūro veikimas bereikalingu susirašinėjimu. Tam visam išvengti, prašau visais reikalais kreiptis į vyr. št. užsienio dalies vedėją, kuris tarpininkaus t. biūru. Laiškus rašykite t. biūro vardu, žinoma, anglų kalba. Į mums siunčiamą laišką reikia įdėti pašto ženklas už 60 ct.

Vyr. skltn. R. Stankūnas,
l. e. užsienio dalies vedėjo p.

Nuo redakcijos.

Sekančiam „S. A.“ nr. rankraščius prašome siųsti iki kovo m. 22 d.

Už šį nr. atsiskaityti reikia iki š. m. bal. m. 1 d.

Prenumeratas dar priimame.

Red. ir Adm.

SKAUTE! Įsigyk ką tik išėjusią gražią knygutę

„Skautų šventės“.

Išleido Panevėžio I D. L. K. Kęstučio dr. vė savo dešimtmečio proga. Kaina 40 ct.

Knygutė išsiuntinėta visoms draugovėms.

Kam pritrūks — kreipkitės į leidėjus šiuo adresu: Panevėžys, Kupiškio 6, skilt. Pov. Ž e i m y s.